

בית משפט השלום בתל אביב - יפו

ת"א 1681-02-18 דעבול נ' חדשות 10 בע"מ ואח'

לפני כבוד השופט יאיר דלוגין

התובע:

אסף דעבול

ע"י עו"ד מוטי שחר

נגד

הנתבעים:

1. חדשות 10 בע"מ

2. איילה חסון

3. אביעד גליקמן

4. ליאור קינן

ע"י עו"ד דורון קול ועו"ד יסמין פפרמן

ממשרד פישר ושות'

פסק דין

לפני תביעה למתן צווי עשה ולחיוב כספי בסך של 480,000 ₪, בגין לשון הרע שלטענת התובע פרסמו עליו הנתבעים.

רקע

1. התובע, מר אסף דעבול, כיהן בתקופה הרלוונטית לתביעה כחבר מועצת עיריית ראשון לציון וכיו"ר האופוזיציה בעיר, יו"ר ועדת ביקורת וכן היה חבר בוועדות שונות של העירייה, לרבות בענייני תכנון ובנייה ובהן וועדת המכרזים.
2. כן מעיד התובע על עצמו כי פעל כחושף שחיתויות בעיר. בהקשר זה עלה שמו של התובע בנוגע לפרשת השחיתות בעיריית ראשון לציון שנחקרה באותה עת על ידי משטרת ישראל, ובה היו מעורבים, בין היתר, ח"כ דוד ביטן וראש העיר דאז מר דב צור ואחרים.
3. על רקע התרומה של התובע לחשיפת פרשת השחיתות האמורה לעיל ומאבקו בכלל, במשך שנים, בשחיתות בעיריית ראשון לציון, ובסמיכות זמנים לחשיפת הפרשה הנ"ל, הגיע מידע אודות התובע אל הנתבעת 1 (להלן: **חדשות עשר**), אשר התובע מעריך כי נמסר על ידי ראש העיר דב צור או מקורביו, בניסיון להכפיש את שמו וכפעולת נגד לתרומתו של התובע לחשיפת פרשת השחיתות, שבמסגרתה נחשדו כאמור ראש העיר ואחרים כמפורט לעיל.
4. בעקבות כך, פנתה הנתבעת 4, גבי ליאור קינן (להלן: **קינן**), דאז כתבת לענייני כלכלה בחדשות עשר, אל התובע וקבעה עמו ריאיון באמתלה לפיה הריאיון יעסוק בפרשת השחיתות הנ"ל, פרשה שהתובע היה כאמור מעורב בחשיפתה, בעוד שכל מטרת הריאיון

בית משפט השלום בתל אביב - יפו

ת"א 1681-02-18 דעבול נ' חדשות 10 בע"מ ואח'

- היה מלכתחילה להפתיע את התובע ולשאול אותו שאלות נוקבות דווקא על אודות המידע שהגיע לידי חדשות עשר לגביו, לפיו הוא פועל כביכול בניגוד עניינים, עת הוא, כחבר וועדות התכנון והבנייה והמכרזים בעיר, משתתף בישיבות ומצביע בעניינין של חברות אשר בעבר הוא תיווך בעסקאות נדל"ן שלהן, שנגעו כולן או חלקן לקרקע בתוך שטח העיר ראשון לציון.
5. בתחילת הריאיון, שהתקיים בלשכתו של התובע ביום 3.1.18, ואשר הוסרט על ידי קינן וצוותה, שאלה אותו קינן שאלות לגבי טענות התובע בדבר שחיתות בעיריית ראשון לציון ולגבי טענות שלו המופנות בהקשר זה לראש העיר דב צור ואחרים.
6. אותו ראיון ארך כ-30 דקות, ובחלוף 11 דקות מתחילתו, ועד סופו, עברה קינן לריאיון האמיתי שתוכנן מראש, כאמור, והפנתה לתובע לפתע שאלות נוקבות בדבר מידע שהתקבל אצל חדשות עשר ולפיו קיבל התובע בעבר כספים מחברות מסוימות ולאחר מכן ישב, תוך ניגוד עניינים, לדון בעניינין, מתוקף תפקידו בוועדות העירייה השונות הנוגעות לתכנון ובנייה ומכרזים בתחום הנדל"ן.
7. התובע, אשר ניכר כי היה הופתע במידת מה מהתפנית שחלה בריאיון, לא איבד את שלוותו, לא הפסיק את הריאיון, והשיב לכל השאלות של קינן כמיטב יכולתו, הגם שהציגו לו אירועים ומסמכים שנערכו לפני שנים רבות, ללא הכנה מוקדמת כלשהי.
8. כמו כן וכפי שעוד יפורט, לא היסס התובע להודות כי יתכן ששגה בכך שלא חשף, במקרה כזה או אחר, כי בעבר תיווך בעסקה שבה הייתה צד חברה אשר עניינה הגיע להצבעה באחת הוועדות שבהן כיהן בעירייה ושבה השתתף גם הוא ואף הצביע; אולם, התובע עמד על כך שלא עשה דבר שאינו כשורה ולא הסכים עם הטענה שלפיה הוא היה מצוי במצב של ניגוד עניינים.
9. בסוף הריאיון, הטיח התובע בקינן כי היא פעלה כלפיו בעורמה, בכך שביקשה את הריאיון בתואנה אחרת, ואילו קינן השיבה לו כי הוא ידע, לכאורה, מגורמים שעמם היא שוחחה, שבדקים את התנהלותו; בתגובה לכך, אישר התובע ששוחח עם אנשים, אך לא ידע מה היא תכלית וכוונת הריאיון עמו.
10. יומיים לאחר מכן, ביום 5.1.18, בשעה 12:35, עת נכח התובע בטקס ברית המילה של נכדו, פנה אליו הנתבע 3, מר אביעד גליקמן (להלן: גליקמן), כתב לענייני משפט בחדשות עשר באותה העת, וביקש ממנו ליצור עמו קשר.
11. לפי גליקמן, משחזר אליו התובע, ביקש גליקמן את תגובתו לטענה בדבר ניגוד העניינים הכרוך לכאורה בכך שהתובע מתווך בעסקאות מקרקעין בתחום העיר ראשון לציון

בית משפט השלום בתל אביב - יפו

ת"א 1681-02-18 דעבול נ' חדשות 10 בע"מ ואח'

ובמקביל מקבל החלטות כחבר וועדה בעניינן של לקוחות עבורם פעל כמתווך. לפי גליקמן, התובע הכחיש לחלוטין את כל הטענות, לרבות קיומו של הסכם תיווך ספציפי שגליקמן שוחח עמו עליו.

12. עקב כך, שלח גליקמן לתובע בשעה 14:09 במסרון וואטסאפ את הסכם התיווך המדובר ושטח בפניו מספר שאלות, ובהן, מדוע התובע כחבר וועדה מייצג קבוצת רכישה בקשר עם נכס בראשון לציון, מדוע קיבל שכר טרחה גבוה של כעשרים וחמישה אחוזים (כחמישה מיליון ₪) מאותה עסקה, מי היא אותה קבוצת רכישה והאם מדובר בחברת פרשקובסקי, ואם כן, מה הקשר שלו אליה, האם הוא מייצג אותה בעסקאות נוספות והאם אין בכך משום ניגוד עניינים.

13. עוד ציין גליקמן במסרון זה כי כתבה בנושא תתפרסם באותו הערב ובמסגרתה יפורסם, בין היתר, כי המשטרה בודקת את העניין. בשעה 14:36 שלח גליקמן אל התובע מסרון וואטסאפ עם סימן שאלה וכנ"ל בשעה 17:19. אין חולק כי התובע לא חזר אל גליקמן עם תגובה כלשהי באותו היום.

14. באותו הערב שודר הדיווח של גליקמן, שהיה דיווח חדשותי קצרצר, בן 04:2 דק', במסגרת התכנית "שישי עם איילה חסון" המוגשת על ידי הנתבעת 2, גבי איילה חסון (להלן: חסון).

15. לפי הדיווח של גליקמן, התובע שימש כמתווך של קבוצת נדל"ן מאוד גדולה הפועלת בראשון לציון; התובע חתם על מסמך התקשרות עם מישהו שנחשב כיעד מודיעיני מספר אחד של המשטרה בקשר עם רכישת קרקע בראשון לציון; התובע קיבל שכר טרחה של כ-5 מיליון ₪ וחצי שנה לאחר מכן, ישב התובע בישיבה, כחבר בוועדת תכנון ובניה, ואישר לאותה חברת נדל"ן משהו בקרקע שגרם להקפצת שווייה ב-20 מיליון ₪.

16. להלן ציטוט מלא של הדברים שציין גליקמן במסגרת הפרסום הראשון, כמו גם דבריה של חסון, עמה שוחח בעניין זה:

"איילה חסון: חזרנו, הבטחנו שנחזור מהר ואנחנו מקיימים, אה, אביעד גליקמן, פרשת ביטן, אחד המרואיינים הכי ססגוניים היה חבר המועצה, אסף דעבול, שטען לא מעט כנגד שחיתויות שיש בעיר, ואתה אומר לנו בערב הזה שמתנהלת בדיקה בעניינו.

אביעד גליקמן: נכון, לא רק בעניינו, אלא גם בעניין גורמים נוספים בעיריית ראשון לציון, אבל הסיפור שאנחנו הולכים להביא עכשיו איילה, בהחלט סיפור מדהים, בגלל הדמות אסף דעבול. אסף דעבול מתגאה מתחת לכל עץ רענן שבאמת הוא גרם לחשיפת פרשת השחיתות בראשון לציון, אבל המסמך שאנחנו נראה עכשיו מראה קצת הרבה ניגוד עניינים שלו עצמו. תראי יש לנו מסמך מ-2014 (בזמן זה מוצג על המסך אותו הסכם התקשרות/ייעוץ, כאשר חלקים ממנו מטושטשים-י.ד.), אה, מסמך התקשרות שחתום

בית משפט השלום בתל אביב - יפו

ת"א 1681-02-18 דעבול נ' חדשות 10 בע"מ ואח'

עליו אסף דעבול, שהוא מתווך של קבוצת רכישה, אותה קבוצת רכישה זו קבוצת נדל"ן מאוד גדולה שמתעסקת בראשון לציון, לבין מישהו שמוגדר כיעד מודיעיני מספר אחד של המשטרה, אותו רגע נשאר בצד, בנוגע לרכישת קרקע בראשון לציון. אותו אחד, אותו דעבול, מקבל שכר טרחה של כ-5 מיליון שקלים; חצי שנה לאחר מכן, אותו דעבול יושב בישיבה, בתור חבר בוועדת תכנון ובניה, ומאשר לאותה חברת נדל"ן, מאשר להם משהו בקרקע, משהו שהשווי שלו קופץ ב-20 מיליון שקלים.

איילה חסון: וואו.

אביעד גליקמן: כלומר, זה ניגוד עניינים ברמה הכי מדהימה שיכולה להיות, המשטרה בודקת גם את הסיפור הזה, ושוב אני מדגיש, זה מישהו שנלחם בשחיתות לכאורה, ויכול להיות שהוא מסובך פה בפרשת שחיתות. הוא, אגב, ניסיתי להשיג את תגובתו כל היום, בהתחלה הוא הכחיש בכלל שיש מסמך, אחרי זה הוא אמר תשלח לי את המסמך, ואחרי ששלחתי לו את המסמך, הוא פשוט לא הגיב, אז אין לי את התגובה שלו. אבל אכן סיפור מדהים. באשר לפרשת ביתן עצמה,

איילה חסון: נחזור אליה בהמשך.

אביעד גליקמן: אוקיי.

איילה חסון: נגיע אליה בהמשך, כותרת מעניינת מאוד אסף דעבול, הדברים הללו קיבל חצי מיליון שקל, ואישר עיסקאות...

אביעד גליקמן: קיבל חמישה מיליון שקל

איילה חסון: אה, חמישה מיליון?

אביעד גליקמן: חמישה מיליון שקל

איילה חסון: וואו!... לא רע...איזה עסקים ענפים יש בראשון לציון, תודה.

אביעד גליקמן: כנראה אדם מוכשר ומיוחד,

איילה חסון: כן, כולם מוכשרים".

כמו כן, במהלך חילופי הדברים בין חסון לגליקמן, הופיעו שני הכיתובים הבאים על המרקע:

"ההסכם הסודי של חבר המועצה – המשטרה בודקת את קשריו של אסף דעבול עם קבוצת נדל"ן שהעומד בראשה הוא יעד מודיעיני משטרתי".

"הסכם ההתקשרות בין דעבול לקבוצת הנדל"ן מבטיח לו מיליונים בתמורה".

בית משפט השלום בתל אביב - יפו

ת"א 1681-02-18 דעבול נ' חדשות 10 בע"מ ואח'

17. לאחר תום הדיווח הנ"ל ועדיין באותה תכנית, במסגרת כתבה על סוגיית נהלי אבטחת אישים של השב"כ, התייחסה חסון למצב של אבטחה אד הוק שנובעת מהתראה ספציפית ונתנה כדוגמה, כשהיא פונה לגליקמן בעניין זה, את הדיווח שלו על התובע, שנעשה בתכנית קודם לכן ואשר אם תתעורר בעטיו של הדיווח התראת אבטחה על ניסיון פגיעה בגליקמן, יכול הדבר להצדיק כביכול אבטחה אד הוק מעין זו.

להלן ציטוט מדבריהם של חסון וגליקמן:

חסון: **"על פי מידע כמובן של השב"כ מאבטחים אד הוק קורה חלילה משהו יש התרעה ספציפית עליך אביעד גליקמן אחרי שפרסמת את המסמך של דעבול"**
(בשלב זה שומעים דיבורים של מי ממשותתפי הפאנל וחסון אומרת להם "חברים").
גליקמן: **"חזי המאבטח שלי"**.
חסון: **"חזי המאבטח שלך"**.

18. בעקבות שידור זה ובסמוך לאחריו, שלחו מי מטעם חדשות עשר אל התובע שאלות נוספות שנוגעות למקרים אחרים שבהם היה מצוי התובע לכאורה בניגוד עניינים.

19. ביום 8.1.18, השיב התובע לשאלות הנ"ל והתייחס גם לדיווח של גליקמן מיום 5.1.18 וזאת באמצעות מכתב של יועץ התקשורת מוטי מורל (להלן: **מורל**), שהוצא בשם התובע, אל מנכ"ל ערוץ 10.

20. במכתב זה השיב מורל בשם התובע על השאלות שהפנה גליקמן לתובע באותו מסרון הוואטסאפ מיום 5.1.18, והשיב גם לשאלות הנוספות שנשלחו כאמור. בנוסף, דרש מורל מהערוץ להבהיר ולתקן את דברי לשון הרע שנאמרו על התובע בדיווח של גליקמן.

21. לגוף העניין, טען מורל, בשם התובע, כי כחבר אופוזיציה, סיכל התובע לא מעט עסקאות לא כשרות שגורמים אינטרסנטיים ניסו לעשות עם העירייה; כי עניין זה מהווה בסיס לחקירת המשטרה את פרשת השחיתות בעיריית ראשון לציון; כי נראה שאותם גורמים ניסו עקב כך להוציא חוזה על התובע; וכי הערוץ הוכשל על ידי אותם הגורמים שביקשו לרתום את הערוץ לניטרולו של התובע.

22. ביחס לעסקת התיווך שנזכרה בכתבה של גליקמן, ציין מורל כי התובע לא ייצג את חברת הנדל"ן המדוברת ולא היה לו שום קשר עמה; כי מדובר היה בבית עלמין שאין בו זכויות בנייה; כי התובע לא קיבל ולו שקל אחד, שכן העסקה לא יצאה לפועל ולכן גם לא היה דיון כלשהו בוועדה לתכנון ובנייה בקשר עם הקרקע הנ"ל; כי בעניין חברת הנדל"ן התקיים יותר מאוחר דיון בוועדה בקשר לקרקע אחרת שלה, במסגרת פרויקט "מחיר למשתכן",

בית משפט השלום בתל אביב - יפו

ת"א 1681-02-18 דעבול נ' חדשות 10 בע"מ ואח'

- אשר זכה לתמיכת ראש העיר דב צור, דוד ביטן ואחרים מהקואליציה בעירייה, ולכן לנוכחות התובע בישיבה הנ"ל ולהצבעה שלו, ממילא לא הייתה שום משמעות, כשהתובע היה אחד מתוך ארבע עשר חברי הוועדה.
23. כמו כן, השיב מורל בשם התובע לשאלות נוספות שנשאל התובע בקשר עם מקרים נוספים, וטען כי לא התקיים כל ניגוד עניינים ועל כן לא היה לתובע מה לדווח בעניינים אלה.
24. למחרת, ביום 9.1.18, שלח בא כוח התובע, עו"ד מוטי שחר, שמייצג אותו גם בתביעה דנא, מכתב אל מנכ"ל חדשות עשר, אל עורך מהדורת החדשות ואל גליקמן. במכתב זה חזר עו"ד שחר על טענות התובע בדבר הוצאת דיבתו בכתבה של גליקמן והוסיף כי לא היה לתובע כל קשר לא עם חברת הנדל"ן המדוברת, היא חברת פרשקובסקי, וגם לא עם הקונה המיועד, (אותו יעד מודיעני מספר אחד של המשטרה).
25. כמו כן, ציין עו"ד שחר כי הובהר לתובע שישנה כוונה לפרסם כתבת המשך וזאת בלי לקיים תחקיר מקיף; כי התובע דורש שלא לפרסם את הכתבה וכן דורש תחת זאת לקיים עמו דיאלוג, על מנת שתוצג התמונה האמיתית; וכי ככל שתפורסם הכתבה, יגיש התובע תביעת לשון הרע.
26. ביום 20.1.18 שלחה קינן אל התובע שאלות נוספות לקראת שידור הכתבה שלה ודרשה לקבל את התייחסותו עד ליום המחרת בשעה 13:00. ביום 21.1.18 השיב מורל בשם התובע על השאלות הנ"ל.
27. באותו היום שלח עו"ד שחר מכתב נוסף אל מנכ"ל חדשות עשר, אל עורך המהדורה ואל גליקמן, וציין בו כי הריאיון שנערך עם התובע על ידי קינן ביום 3.1.18, נערך בהתראה קצרה, כי הוצגו לתובע מסמכים מלפני שנים, כשמסקפי הקריאה שלו לא היו עמו, כי בלי שזכר את המקרים ובלי שביצע בדיקה מעמיקה, ענה התובע לשאלות ובתום לב וציין כי אולי טעה ואולי שגה, אלא שלאחר בירור עובדתי/משפטי, מסתבר כי הוא לא טעה כלל.
28. כמו כן ציין עו"ד שחר כי נראה שפרסום הכתבה הוא בבחינת עובדה מוגמרת, אולם התובע דורש כי לא יעשה שימוש בריאיון המדובר, שכן הדבר יעמיק את הפגיעה בו ואת לשון הרע שהוצאה עליו וכי הצגתו כמי שפעל בניגוד עניינים מהווה לשון הרע.
29. הנתבעים לא נענו לדרישות התובע וביום 29.1.18 פורסמה כתבת התחקיר של קינן, שמשכה הוא 7:58 דק', במהדורת החדשות המרכזית של ערוץ עשר. במהלך הכתבה שולבו קטעים כאלה ואחרים מהריאיון שערכה קינן עם התובע, אשר שימש כחומר גלם לכתבה, עם חומרים נוספים.

בית משפט השלום בתל אביב - יפו

ת"א 1681-02-18 דעבול נ' חדשות 10 בע"מ ואח'

30. הצגת כתבת התחקיר בשידור התחילה בדברי המגישה, תמר איש שלום, לפיהם במסגרת חקירת פרשת שחיתות בעיר ראשון לציון, הידועה "כתיק ביטן", ראש העיר דב צור צפוי לשוב לתפקידו תחת מגבלות, בהתאם לסיכום עם המשטרה; כי במסגרת החקירה סיפק איש עסקים (להלן: "איש העסקים"), גם מידע על ניסיונות לכאורה של התובע, יו"ר האופוזיציה בעיר, לסחוט יזמים הפועלים בעיר בתמורה להטבות; וכי תחקיר חדשות 10 מעלה שאלות סביב דעבול, שקיבל בעצמו כספים מחברות וישב בדיונים בעניינן.

31. בשלב זה עבר השידור להקרנת כתבת התחקיר, אשר מתחילה בקריינות של קינן, בה היא מתארת את התובע ותפקידיו כחבר מועצת העירייה, סגן ראש העיר ולרבות העובדה שישב בוועדות המכרזים והתכנון ובנייה. כמו כן, ציינה קינן שהתובע הציג את עצמו כחושף שחיתויות בעיר.

32. בשלב זה הוצג התובע כאומר למצלמה (במסגרת אותו הריאיון הנ"ל עם קינן, שנערך קודם לפרסום הכתבה), שצריך לתת ליזמים להרוויח, אולם אין לתת להם את העיר במתנה. דברים אלה נאמרו על ידו עוד בשלב הראשון של הריאיון, כלומר ממש לפני המעבר של קינן למטרה האמיתית שלשמה זימנה את התובע לריאיון, קרי - שאלות בעניינו האישי של התובע, בקשר לניגוד עניינים, כביכול, בהתנהלותו.

33. קינן המשיכה לקריין וציינה כי התובע, כחבר מועצה ונבחר ציבור שלא מקבל משכורת, עובד לפרנסתו, וכי מסמך של העברות כספים אל התובע שהגיע לידי חדשות עשר, מגלה שחלק מהסכומים שהועברו אל התובע במהלך השנים, בסך של עשרות ומאות אלפי שקלים, הם מחברות שונות שפועלות גם בעיר ראשון לציון.

34. לאחר מכן, ציינה קינן כי הסוגיה של הימצאות בניגוד עניינים אפשרי, היא תחום אפור בחקיקה ובפסיקה, וכי נושא זה מתעורר כאשר אותן חברות מתמודדות במכרזים של העירייה או מקדמות פרויקטים בעיר, ובדיונים בעניינן יושב גם חבר המועצה דעבול, שקיבל מהן בעבר כספים.

35. בשלב זה, ציינה קינן כי לפי מסמך ההעברות שהגיע לידי חדשות עשר, בשנת 2010 ו-2011 קיבל התובע מחברת מאיה תור, סכומים המגיעים לכדי 68,800 ₪. בשלב זה הושמעה הקלטה של שיחה של נציגת חדשות עשר עם מנהל חברת מאיה תור, ששמו סרוסי, ובה הוא הכחיש כי החברה העבירה לתובע כספים.

36. קינן הוסיפה כי בשנת 2015 וב-2017 מאיה תור התמודדה על כמה מכרזים בעיריית ראשון לציון ואילו התובע השתתף בכמה דיונים של ועדת המכרזים בעניין מכרזים שמאיה תור התמודדה עליהם, ולא ציין את הקשר שלו מן העבר לחברה זו.

בית משפט השלום בתל אביב - יפו

ת"א 1681-02-18 דעבול נ' חדשות 10 בע"מ ואח'

37. בשלב זה הוצג שוב קטע מהריאיון שערכה קינן עם התובע, בו הוא השיב לקינן על השאלה האם מותר לו לדון בעניינין של אותן החברות, והוא ציין כי לא דן בעניינין. קינן המשיכה לקריין וציינה כי לאחר כמה ימים, ציין סרוסי בפני הנתבעת 1 כי כ-8 שנים קודם לכן, קיבל התובע עמלת תיווך, כמקובל, בגין תיווך בעסקת מקרקעין של חברת מאיה תור.

38. לאחר מכן, הוצג שוב קטע מהריאיון בו קינן שאלה את התובע האם הוא אינו מחויב להצהיר שהוא מנוע מלהשתתף בדיונים של אותן החברות, ועל כך השיב התובע "זאת שאלה נכונה שאת צודקת ואם לא עשיתי את זה במקרה הזה יכול להיות ששגיתי".

39. בשלב זה, הוקרן חלק מדבריו של עו"ד מלכיאל בלס, לשעבר המשנה ליועץ המשפטי לממשלה, שנאמרו בריאיון מוסרט שנערך עמו על ידי חדשות עשר, כחומר גלם לכתבה, ולפיהם האחריות להימנע ממצב של ניגוד עניינים חל על חבר המועצה, ואם הוא יהיה מצוי במצב זה, עלול הדבר אף להגיע לכדי עבירה פלילית.

40. לאחר מכן הוקרן חלק נוסף מהריאיון שערכה קינן עם התובע, בו היא שאלה אותו על כספים שקיבל מחברות נדל"ן, והוא השיב שהוא מכיר את הכספים; באשר לשאלה למה קיבל כספים, השיב כי הוא הוציא קבלות כחוק על כל הסכומים.

41. בשלב זה, תיארה קינן מקרה נוסף משנת 2012 שבו קיבל התובע 23,400 ₪ מחברת י.ח. גרינברג, אשר באותה תקופה קידמה בעיר פרויקט תמ"א 38, וכי בשנת 2014 לא השתתף התובע בדיון של ועדת משנה לתכנון ורישוי שעסק באותו פרויקט, אולם בשנת 2015 כן השתתף התובע בדיון של אותה ועדה, שבה הוא חבר, ביחס לאותה חברה והוא אף הצביע בעד אישור הבקשה.

42. התובע הוצג כמי שציין שלא השתתף באף ישיבה שבה נדון עניינה של חברה זו, ודאי שלא בזמן שקיבל כספים ממנה, ושגם ייתכן שנפלה טעות בפרוטוקול הוועדה. קינן קריינה בשלב זה ואמרה שהתובע ציין בכל הזדמנות שאינו מתווך בעסקאות בשטח העיר, ואז הוצג התובע, מתוך הריאיון עמה, כאומר שהוא משתדל לא לעשות דבר בעיר ראשון לציון.

43. או אז ציינה קינן כי מסמך העברות הכספים מראה אחרת, שכן המסמך מראה כי התובע קיבל מהקונה של תחנת דלק ברח' פלוטיצקי בעיר, סכום ע"ס 252,720 ₪, וכי לפי תצהיר חתום שניתן לטובת הליך משפטי, מי שניהל את המו"מ היה איש עסקים שעומד במרכז פרשת השחיתות בעיר, שבה גם חשוד ח"כ דוד ביטן.

44. קינן הוסיפה וציינה כי לכאורה העיסקה התנהלה ללא בעיות והתחנה נמכרה, אלא שאז לפי אותו תצהיר, איש העסקים ביקש מהקונים להיפגש עם התובע, שטען כי מגיעה לו עמלת תיווך בעסקה. בשלב זה הושמעה הקלטה של אדם שקולו מטושטש, המוצג בכתבה

בית משפט השלום בתל אביב - יפו

ת"א 1681-02-18 דעבול נ' חדשות 10 בע"מ ואח'

- כא' שתיווך בעסקה, האומר שאסור היה לתובע כחבר מועצה להתעסק בעסקאות בתוך האזור של העיר ראשון וכי הוא קיבל הרבה כסף.
45. קינן הוסיפה וציינה כי א', שניהל מו"מ מטעם הקונה, טען בתצהיר כי התובע איים כי אם לא ישולם לו כסף, הוא ידאג לסגור את תחנת הדלק, כשהוא מתרברב כי בכוחו כחבר מועצה לעשות כל שבדעתו בעיר.
46. קינן הוסיפה וציינה כי בימים אלה מושעה התובע מתפקידו כחבר ועדת התכנון והבניה בעיר וכי הצעד החריג הזה ננקט על פי העירייה, אחרי הפרסום של גליקמן בחדשות 10, על כך שהתובע היה מעורב בעסקת נדל"ן נוספת בעיר, למרות שהצהיר גם לפני העירייה, כי הוא עוסק בתיווך לרוב מחוץ לראשון לציון.
47. בשלב זה הוצג התובע אומר בראיון עם קינן, שהוא מעולם לא היה בניגוד עניינים ומעולם לא ישב ולקח כסף מאיזה שהוא בן אדם אלא נהפוך הוא; קינן שאלה את התובע מדוע לא אמר שהוא מנוע מלהשתתף בדיון הזה, והתובע השיב: "את צודקת".
48. בנקודה זו, ציינה קינן כי בתגובתו, טען התובע בפני חדשות עשר כי לא היה כל פסול בהתנהגותו מכיוון שלפי חוות דעת של הוועדה למניעת ניגוד עניינים במשרד המשפטים, חלה תקופת צינון של שנה בלבד מרגע קבלת הכספים, ואילו בעירייה, לדברי קינן, אומרים מנגד כי אין כלל אצבע לגבי תקופת צינון וכי לא תמיד תקופת צינון פותרת את החשש בדבר קיומו של ניגוד העניינים.
49. בשלב זה, הוצג שוב עו"ד בלס, כמי שאומר למצלמה כי בחוק עצמו אין הסדר לגבי משך הזמן שחלף מאז שאדם קיבל כסף מלקוח ועד המועד שבו הוא רשאי לדון בעניין הנוגע לאותו אדם.
50. או אז, ציינה קינן כי היום הגיעו עורכי דינו של דב צור להסכם עם המשטרה בדבר חזרתו של צור לתפקידו, תחת מגבלות, וכי גם המידע שסיפק איש העסקים למשטרה בדבר ניסיונות של התובע לסחוט יזמים וקבלנים בעיר, בתמורה להטבות, נבדק בימים אלה על ידי המשטרה.
51. לבסוף הקריאה קינן מתוך האולפן את תגובתו של התובע לכתבה, כמו גם את תגובת עיריית ראשון לציון.
52. בתגובתו, אמר התובע כי בכל המקרים נותקו הקשרים בין התובע לגופים האמורים, בין 3 ל-10 שנים לפני הישיבות שבהן השתתף, כך שהתובע עמד מעל ומעבר בהנחיות ובניגוד לתשובותיו בריאיון, מסתבר כי לא עשה שום טעות; כי במקרה של מאיה תור בע"מ,

בית משפט השלום בתל אביב - יפו

ת"א 1681-02-18 דעבול נ' חדשות 10 בע"מ ואח'

ההצעות מובאות ע"י הקואליציה, שהתובע אינו חבר בה, ושלה יש רוב אוטומטי, וועדת המכרזים מאמצת את ההמלצות הגופים המקצועיים, בלי שלתובע יהיה מה לומר בעניין; כי עסקאות התיווך היו חד פעמיות במסגרת מקצועו של התובע כמתווך; כי במכירת תחנת הדלק, התובע מעולם לא הפעיל לחצים או איומים כלשהם, וכי עסקה זו הייתה פרטית לחלוטין ולא הייתה קשורה לתפקידו כנבחר ציבור; וכי התובע אינו מתווך בעסקאות בראשון לציון, הדורשות אישורים של ועדת התכנון והבנייה, וגם העסקה שבעקבותיה הושעה לא יצאה לפועל ולא הייתה קשורה לוועדת התכנון ובנייה.

53. תגובת עיריית ראשון לציון הייתה שהדברים נמצאים בבדיקת היועצת המשפטית של העירייה אשר תפעל לבירורם, וכי כעיקרון, חבר מועצה אינו יכול לעסוק בתיווך עסקאות למכירת נכסים בשטח העיר, משום שהדבר עלול להעמיד אותו בניגוד עניינים תדיר עם חברותו בוועדה המקומית לתכנון ובנייה.

54. ביום 1.2.18 הגיש התובע את התביעה דנא נגד הנתבעים. לטענתו, שני הפרסומים (הראשון – הוא הדיווח של גליקמן, בו נכללים גם דבריה של חסון, והשני של קינן), כוללים לשון הרע כלפיו. התובע רומז לכך שמי שיזם את הפרסומים הם דב צור וחבריו, וזאת לנוכח חשיפת התובע את פרשת השחיתות בעיר, שלגביה נחקרו הנ"ל לטענת התובע, עקב הפרסום הראשון של חדשות עשר, הועתק הפרסום על ידי אתר YNET.

55. התובע טען גם כי קיבל פנייה לקבלת תגובה לפני הפרסום הראשון, ביום שישי, עת היה בטקס ברית המילה של נכדו ומשכך, ביקש לקבל שהות להגיב לנוכח האירוע המשפחתי, אולם הכתבה פורסמה חרף זאת, עוד באותו הערב.

56. עוד לטענת התובע, לאחר מספר ימים קיבל פנייה עם מספר שאלות וכי צוין בפניו כי תהיה כתבת המשך; כי ביום 8.1.18 קיבלו הנתבעים תשובות מפורטות במכתבו של מוטי מורל שנשלח מטעם התובע; וכי גם התובע עצמו פנה אל הנתבעים למען לא יוציאו דיבתו רעה.

57. חרף זאת פורסם הפרסום השני, ביום 29.1.18, שאף קיבל מקום באתר של חדשות עשר. הפרסום כלל פרטים רבים שלטענת התובע, אין בינם ובין המציאות כל קשר. כך למשל, בניגוד לפרסום, התובע כלל לא הושעה ואין ממש בפרסום שלפיו התובע סוחט יזמים או כי היה מצוי במצב של ניגוד עניינים, וכי תקופת הצינון שחלה עליו ביחס לעסקאות שביצע בעבר חלפה מזמן.

58. התובע טען כי דמו הותר וכי נגרם נזק עצום. לטענתו, תושבים רבים המכירים אותו פנו אליו והביעו תדהמה על הפרסומים, ואילו פנייתו אל הנתבעים לקבלת התנצלות ומחיקת הדברים מאתר האינטרנט של חדשות עשר, לא נענתה.

בית משפט השלום בתל אביב - יפו

ת"א 1681-02-18 דעבול נ' חדשות 10 בע"מ ואח'

59. לאור כל האמור לעיל, טוען התובע כי הוא זכאי לפיצוי הסטטוטורי הקבוע **בחוק איסור לשון הרע, תשכ"ה-1965** (להלן: **החוק**) ע"ס 140,000 ₪ בגין כל אחד מהפרסומים, וכן לפיצוי ע"ס 200,000 ₪ בגין נזקים מיוחדים. בנוסף, עתר התובע לחייב את הנתבעים לפרסם הודעת התנצלות וחזרה מהדברים וכן למחוק את הפרסומים מאתר האינטרנט של חדשות עשר. כמו כן, עותר התובע לחייב את הנתבעים בהוצאות המשפט.

60. בכתב הגנתם, טענו הנתבעים כי הפרסומים נעשו בהתאם לדין ובהתאם לחופש העיתונות העומד לזכותם לפרסם מידע חיוני לציבור, בפרט משהתובע הוא נבחר ציבור ואף התגאה בכך שהוא פועל לחשיפת שחיתויות.

61. כמו כן, טענו הנתבעים כי לפרסומים קדמה עבודה עיתונאית מקיפה ומקצועית, ובמסגרתה הוצגו עובדות ולצדן סימני שאלה ביחס להתנהלות התובע, וכי הדבר מהווה ביקורת לגיטימית. כמו כן, נטען כי התובע קיבל הזדמנות הוגנת להגיב לפרסומים ותגובתו גם שולבה בכתבת התחקיר.

62. זאת ועוד, הנתבעים טוענים כי עומדות להם הגנות האמת בפרסום ותום הלב וכי לגבי הסעד של התנצלות, זו אינה בסמכות בית המשפט לתת. לפיכך, טוענים הנתבעים כי יש לדחות את התביעה ולחייב את התובע בהוצאות.

63. במסגרת פרשת הראיות, שמעתי את עדותו של התובע ואת עדותם של גליקמן וקינן. שני מצהירים מטעם התובע, מר שמעון יזדי וכן המתווך יוסי ביליה, שהגישו תצהירים בקשר עם עסקת חברת פרשקובסקי, מושא הפרסום של גליקמן, לא התייצבו לחקירה והתובע ויתר על עדותם ותצהיריהם. הצדדים סיכמו טענותיהם בכתב.

דיון

ניגוד עניינים של נבחר ציבור בתחום הרשויות המקומיות

64. בטרם אתייחס לכל אחד מהפרסומים, יש להבין את הקונטקסט שלהם, שעניינו ניגוד עניינים של חבר מועצה ברשות מקומית ובפרט של חבר מוסד תכנוני ברשות כזו, בתחום התכנון והבנייה.

65. הנושא של ניגוד עניינים של חבר מוסד תכנוני ברשויות המקומיות הוסדר **בחוק התכנון והבניה, תשכ"ה-1965**, במסגרת תיקון משנת 2014.

66. סעיף 44ג' לחוק הנ"ל קובע כי לא יכהן אדם ולא ימשיך לכהן כחבר ועדה מקומית לתכנון ובנייה או חבר ועדת משנה שלה, אם הוא עלול להימצא במישרין או בעקיפין באופן תדיר

בית משפט השלום בתל אביב - יפו

ת"א 1681-02-18 דעבול נ' חדשות 10 בע"מ ואח'

במצב של ניגוד עניינים, בין חברותו במוסד התכנוני, לבין עניין אישי או תפקיד אחר שלו או של קרובו.

67. סעיף 44ד' לחוק הנ"ל מסדיר תהליך שמתחיל בכך שעל חבר המוסד התכנוני להמציא לייעוץ המשפטי את כל מידע בדבר עיסוקיו, תפקידיו וענייניו האישיים, שלו או של קרובו, אשר עשוי להעמידו במצב של ניגוד עניינים, וכי עליו לעדכן בכל שינוי שנוצר במידע הנ"ל.

68. הייעוץ המשפטי בודק את הנושא ולאחר מכן מוציא חוות דעת. אם לפי חוות הדעת עלול להיווצר ניגוד עניינים באופן תדיר, המבקש לכהן כחבר המוסד התכנוני לא יכול לכהן בתפקיד זה, או שהמכהן כחבר כזה לא יכול להמשיך בכהונתו. אם נמצא ניגוד עניינים שאינו תדיר, הייעוץ המשפטי מנפיק הסדר ניגוד עניינים שעל חבר המוסד התכנוני לפעול לפיו.

69. עוד לפני התיקון בחוק כמפורט לעיל בשנת 2014, מכוח הפסיקה, נאסר על חבר מוסד תכנוני וחבר מועצה של רשות מקומית להימצא במצב של ניגוד עניינים (ראה ת"פ (מחוזי-ב"ש) 28095-04-17 מדינת ישראל נ' כנפו (פורסם בנבו, 24.2.22)).

70. גם לפי חוות הדעת של הוועדה למניעת ניגוד עניינים של נבחר ציבור ברשויות המקומיות, שניתנה על ידי משרד המשפטים בשנת 2007 ועודכנה בשנת 2014 ובשנת 2016, שכללה הן חוות הדעת הכללית והן חוות הדעת ביחס לתחום התכנון והבנייה, שאף צורפו לתצהיר קינן וגם על ידי התובע עצמו, נקבע כי מי שעוסק תדיר בתיווך מקרקעין במרחב התכנוני השייך לרשות מקומית, לא יכול לכהן בתפקיד בתחום התכנון ובנייה באותה רשות (תת פרק 1.1520).

71. הסיבה לכך לא נובעת אך ורק בשל העובדה שאין מקום שחבר וועדה יצביע בעניין שנוגע ללקוח לשעבר שלו, אלא גם בשל העובדה שחברות בוועדה כזו ובמועצה בכלל, מנגישה או עשויה להנגיש מידע רלוונטי לענייני תכנון ובנייה, לפני שהוא מפורסם לציבור הרחב. מידע מסוג זה עשוי להיות בעל ערך רב לעוסקים בנדל"ן באותה רשות מקומית, אם הוא מתקבל אצלם לפני שהציבור הרחב שומע עליו.

72. הוכח כי במקרה של התובע, הייעוץ המשפטי מצא ניגוד עניינים בין העיסוק של התובע, כמתווך במקרקעין בתחום העיר ראשון לציון, ולבין תפקידו כחבר הוועדה המקומית לתכנון ובנייה (ראו מכתב היועצת המשפטית אל התובע מיום 24.3.15, נספח 11 לתצהיר קינן).

73. עם זאת, כעולה מהמכתב הנ"ל, היועצת המשפטית לא מצאה לנכון לחייב את התובע, קטגורית, שלא לכהן בתפקידו בוועדה הנ"ל, אולם חייבה אותו להודיע על כל קרקע במרחב

בית משפט השלום בתל אביב - יפו

ת"א 18-02-1681 דעבול נ' חדשות 10 בע"מ ואח'

התכנוני של המועצה שהוא מטפל בה כמתווך, ולעדכן על כל שינוי בעניין זה, וכמובן להימנע מלעסוק באותה קרקע כחבר בוועדה, בין אם במסגרת דיונים פורמליים ובין אם מחוצה להם.

74. כפי שגם עולה מדברים שציין עו"ד מלכיאל בלס, לשעבר המשנה ליועץ המשפטי לממשלה, במסגרת הריאיון שערכה עמו קינן לצרכי כתבת התחקיר שהכינה, הנושא של ניגוד עניינים הוא נושא מורכב, במובן זה שישנם מספר פרמטרים המשפיעים על השאלה האם יש חשש לניגוד עניינים ועד כמה קיים חשש כזה.

75. כפי שציין עו"ד בלס, אין הוראת חוק הקובעת פרק זמן נקוב קטגורי, שממנו והלאה כבר אין ניגוד עניינים בין עיסוק כלשהו מן העבר של נבחר ציבור ברשות המקומית, לבין תפקידו ברשות ודברים אינם עולים בקנה אחד עם טענות התובע, שנטענו בעיקר לפני הגשת התביעה, לפיהן קיימת תקופת צינון של שנה.

76. התובע ביסס את דבריו על האמור בחוות הדעת של משרד המשפטים שאזכרתיה לעיל, אלא שהאמור שם התייחס למקרה ספציפי שבמסגרתו נקבעה תקופת צינון בת שנה, וממילא לא נקבע כי תקופה זו חלה באופן גורף על כל מקרה ומקרה של ניגוד עניינים של נבחר ציבור ברשות מקומית, יהיו נסיבותיו אשר יהיו.

77. ישנו אמנם כלל אצבע שלפיו ככל שעבר זמן רב יותר, החשש לניגוד עניינים קטן יותר, אולם כל מקרה לגופו, כאשר גם אופי היחסים של נבחר הציבור עם אותו אדם או גוף, שעניינם עולה לדיון ברשות המקומית, כמו גם משכם, משפיע על שאלת החשש לדבר קיומו של ניגוד עניינים. כך למשל, דין עסקה חד פעמית וקשר רופף אינם כדין מערכת יחסים תדירה וקרובה וכו'.

78. בטרם אדון בשני הפרסומים מושא התביעה, אציין כי הדיווח של גליקמן נעשה בתכנית של חסון, ואילו כתבת התחקיר של קינן נעשתה במסגרת מהדורת החדשות המרכזית של ערוץ עשר.

79. לפי סעיף 11 לחוק איסור לשון הרע, תשכ"ה-1965, האחראים בתביעה אזרחית ללשון הרע שפורסמה באמצעי תקשורת, הם הגורמים הבאים: (1) מי שהביא את דברי לשון הרע לאמצעי התקשורת וגרם לפרסומו; (2) עורך אמצעי התקשורת; (3) מי שהחליט בפועל על הפרסום; (4) האחראי לאמצעי התקשורת.

80. לנוכח האמור לעיל, ובהינתן כי הפרסום של גליקמן נעשה כאמור בתכנית הנושאת את שמה של חסון, אשר גם הגישה את התכנית באותו הערב שבו גליקמן פרסם את הידיעה והנתבעים לא טענו בכתב הגנתם ואף לא בסיכומיהם, להעדר יריבות של מי מהנתבעים על בסיס סעיף 11 הנ"ל או מכוח אסמכתא אחרת, אזי יש לראות את הנתבעים 1 – 3, קרי

בית משפט השלום בתל אביב - יפו

ת"א 1681-02-18 דעבול נ' חדשות 10 בע"מ ואח'

חדשות עשר, חסון וגליקמן, כאחראים ביחד ולחוד לפרסום הראשון של גליקמן, ואת הנתבעות 1 ו-4, קרי חדשות עשר וקינן, כאחראיות ביחד ולחוד לפרסום השני של קינן.

הפרסום הראשון

81. יובא להלן שוב הפרסום הראשון (הדגשתי בקו תחתון את הקטעים הרלוונטיים העיקריים):

"איילה חסון: חזרנו, הבטחנו שנחזור מהר ואנחנו מקיימים, אה, אביעד גליקמן, פרשת ביתן, אחד המרואיינים הכי ססגוניים היה חבר המועצה, אסף דעבול, שטען לא מעט כנגד שחיתויות שיש בעיר, ואתה אומר לנו בערב הזה שמתנהלת בדיקה בעניינו.

אביעד גליקמן: נכון, לא רק בעניינו, אלא גם בעניין גורמים נוספים בעיריית ראשון לציון, אבל הסיפור שאנחנו הולכים להביא עכשיו איילה, בהחלט סיפור מדהים, בגלל הדמות אסף דעבול. אסף דעבול מתגאה מתחת לכל עץ רענן שבאמת הוא גרם לחשיפת פרשת השחיתות בראשון לציון, אבל המסמך שאנחנו נראה עכשיו מראה קצת הרבה ניגוד עניינים שלו עצמו. תראי יש לנו מסמך מ-2014 (בזמן זה מוצג על המסך אותו הסכם התקשרות, כאשר חלקים ממנו מטושטשים-י.ד.), אה, מסמך התקשרות שחתום עליו אסף דעבול, שהוא מתווך של קבוצת רכישה, אותה קבוצת רכישה זו קבוצת נדל"ן מאוד גדולה שמתעסקת בראשון לציון, לבין מישהו שמוגדר כיעד מודיעיני מספר אחד של המשטרה, אותו רגע נשאר בצד, בנוגע לרכישת קרקע בראשון לציון. אותו אחד, אותו דעבול, מקבל שכר טרחה של כ-5 מיליון שקלים; חצי שנה לאחר מכן, אותו דעבול יושב בישיבה, בתוך חבר בוועדת תכנון ובניה, ומאשר לאותה חברת נדל"ן, מאשר להם משהו בקרקע, משהו שהשווי שלו קופץ ב-20 מיליון שקלים.

איילה חסון: וואו.

אביעד גליקמן: כלומר, זה ניגוד עניינים ברמה הכי מדהימה שיכולה להיות, המשטרה בודקת גם את הסיפור הזה, ושוב אני מדגיש, זה מישהו שנלחם בשחיתות לכאורה, ויכול להיות שהוא מסובך פה בפרשת שחיתות. הוא, אגב, ניסיתי להשיג את תגובתו כל היום, בהתחלה הוא הכחיש בכלל שיש מסמך, אחרי זה הוא אמר תשלח לי את המסמך, ואחרי ששלחתי לו את המסמך, הוא פשוט לא הגיב, אז אין לי את התגובה שלו. אבל אכן סיפור מדהים. באשר לפרשת ביתן עצמה,

איילה חסון: נחזור אליה בהמשך.

אביעד גליקמן: אוקיי.

בית משפט השלום בתל אביב - יפו

ת"א 1681-02-18 דעבול נ' חדשות 10 בע"מ ואח'

איילה חסון: נגיע אליה בהמשך, כותרת מעניינת מאוד אסף דעבול, הדברים הללו קיבל חצי מיליון שקל, ואישר עיסקאות...

אביעד גליקמן: קיבל חמישה מיליון שקל.

איילה חסון: אה, חמישה מיליון?

אביעד גליקמן: חמישה מיליון שקל.

איילה חסון: וואו!... לא רע...איזה עסקים ענפים יש בראשון לציון, תודה.

אביעד גליקמן: כנראה אדם מוכשר ומיוחד,

איילה חסון: כן, כולם מוכשרים".

82. כמו כן, במהלך חילופי הדברים בין חסון לגליקמן, הופיעו שני הכיתובים הבאים על המרקע:

"ההסכם הסודי של חבר המועצה – המשטרה בודקת את קשריו של אסף דעבול עם קבוצת נדל"ן שהעומד בראשה הוא יעד מודיעיני משטרתי".

הסכם ההתקשרות בין דעבול לקבוצת הנדל"ן מבטיח לו מיליונים בתמורה".

83. מיותר לציין ואין אפילו מחלוקת בין הצדדים בעניין זה, כי הדיווח של גליקמן מהווה לשון הרע, שכן הוא מטיל דופי ואף דופי חמור למדי בהתנהלות התובע, בכך שמייחס לו ניגוד עניינים חמור ואף מחווה דעה כי הדבר עשוי להתברר כפרשת שחיתות.

84. המחלוקת בין הצדדים היא, אפוא, האם עומדת לנתבעים 1 – 3 הגנת האמת בפרסום והגנת תום הלב.

85. התובע טען בסיכומיו לגבי פרסום זה כי מדובר בלשון הרע; כי לא עומדת לנתבעים כל הגנה משום שלא היה כל חשש לניגוד עניינים; כי הכתבה רצופה אי דיוקים, ובהם כי (1) התובע לא קיבל 5 מיליון ₪ ולא קיבל למעשה שקל אחד; (2) לא היה הסכם סודי; (3) הקרקע מושא עסקת התיווך לא הייתה אותה הקרקע מושא האישור להגדלת זכויות ושנדונה בוועדה בה התובע חבר ובה השתתף והצביע; (4) התובע לא הסתבך בפרשת שחיתות; (5) לא צוין בדיווח של גליקמן כי התובע אמור היה לקבל את דמי התיווך יחד עם אחרים; (6) בדיווח צוין כי התובע אישר משהו בקרקע, בעוד הוועדה היא זו שאישרה זאת פה אחד ולא התובע לבדו.

בית משפט השלום בתל אביב - יפו

ת"א 18-02-1681 דעבול נ' חדשות 10 בע"מ ואח'

86. הנתבעים 1 – 3 טענו כי ההסכם עצמו הוגדר כסודי, כי מהפרסום לא ניתן להבין כי הקרקע מושא הסכם התיווך היא אותה הקרקע שלגביה השתתף התובע בישיבת הוועדה לתכנון ובנייה, וכי כך או אחרת אין הדבר משנה לעניין ניגוד העניינים, וכי לא נאמר שהתובע הסתבך בפרשת שחיתות, אלא רק כי יכול להיות שהסתבך בפרשה כזו.

87. ביחס לפרסום אודות קבלת 5 מיליון ₪, טענו הנתבעים כי ההסכם עצמו קובע כי הכספים הועברו בנאמנות בד בבד עם חתימת ההסכם, וכי התובע, בעת שפנו אליו לקבלת תגובה לפני הפרסום, הכחיש תחילה באופן גורף את קיומו של ההסכם וגם לאחר מכן, לאחר שנשלח אליו ההסכם, לא חזר עם תגובה. בנוסף, טענו הנתבעים כי בכל מקרה, גם אם התובע לא קיבל את הכספים, מדובר בפרט לוואי שאין בו פגיעה של ממש, וזאת משכך או אחרת היה התובע מצוי התובע בניגוד עניינים, גם אם לא קיבל בסופו של דבר את הכספים.

88. כן נטען כי התובע חתם לבדו על הסכם התיווך וכי אין הגדרה של המונח "קבוצה" בהסכם, כך שלא ניתן להבין ממנו כי התובע חתם עליו בשם קבוצת מתווכים. בנוסף נטען כי כך או אחרת, העובדה שייצג אחרים בהסכם שעמם אמור היה להתחלק בדמי התיווך, גם היא בגדר פרט לוואי שאין בו פגיעה של ממש בתובע, שכן גם במקרה כזה קיים ניגוד עניינים.

89. לאחר שעיינתי בטענות הצדדים ובחומר שלפניי, נחה דעתי כי לא עומדת לנתבעים 1 – 3 הגנה ביחס למרביתו של הפרסום הנ"ל.

90. כפי שיפורט להלן בהרחבה, הפרסום כולל מספר לא מועט של פרטים לא מדויקים, אשר גם אם ניתן היה להגדיר כל אחד מהם בנפרד כפרטי לוואי שאין בהם פגיעה של ממש בתובע (לפי הסיפא של סעיף 14 לחוק איסור לשון הרע, תשכ"ה-1965), אזי הצטברותם ומשקלם המצטבר, מציג במכלול, דיווח עיתונאי שהוא רחוק מדי מהמציאות ועל כן חוטא לאמת. בהתאם לכך, גם הדעה שהובאה במסגרת הדיווח, בדבר אפשרות של "פרשת שחיתות" ו"ניגוד עניינים ברמה הכי מדהימה שיכולה להיות", לא עומדת בהגנת תום הלב, כפי שעוד יפורט.

התובע לא קיבל 5 מיליון ₪, גם לא שקל אחד

91. ראשית, הדיווח של גליקמן חזר כמה פעמים על כך שהתובע קיבל במסגרת עסקת התיווך 5 מיליון ₪, בעוד שהוכח כי העסקה לא יצאה לפועל כלל ולא שולם לתובע ולו שקל אחד בגין עסקה זו.

92. מסקנה זו נשענת הן על עדותו של התובע, שהייתה אמינה עליי, והן על כך שהנתבעים לא ניסו אפילו להביא ראיה אחרת בעניין זה, למרות שהנטל להוכיח את האמת בפרסום מוטל עליהם.

בית משפט השלום בתל אביב - יפו

ת"א 1681-02-18 דעבול נ' חדשות 10 בע"מ ואח'

93. העובדה שבאחת הכתוביות שהופיעה על המרקע בזמן הדיווח של גליקמן, נרשמו דברים מהם עולה לכאורה כי ההסכם רק מבטיח את קבלת המיליונים ולא כי כבר קיבל אותם ("ההסכם ההתקשרות בין דעבול לקבוצת הנדל"ן מבטיח לו מיליונים בתמורה"), אינה יכולה לסייע לנתבעים, מקום שבדיווח עצמו חוזרים גליקמן וחסון על כך שהתובע קיבל את הכספים, וזאת כאמור יותר מפעם אחת.

94. זאת ועוד, יש לדחות את טענת הנתבעים 1 – 3 לפיה ההסכם עצמו מעלה שהכספים הועברו בנאמנות במקביל לחתימתו. בהסכם לא נכתבו דברים מסוג זה, אלא נכתב, בלשון עתיד, כי הכספים יופקדו ויועברו (ההדגשות שלי): "סכום הסכם הייעוץ יופקד בנאמנות אצל עו"ד תמיר יהלומי ועו"ד יוסי אלקריף ויועבר אל נציג הקבוצה לאחר חתימת הקונה על חוזה עם הבעלים עד 3 ימים לאחר רישום הערת אזהרה על שם הקונה".

95. מכאן, שלא ניתן היה לבסס על ההסכם הנ"ל את הפרסום שלפיו התובע כבר קיבל לידי את דמי התיווך, והיה צורך במידע נוסף לעניין זה, שכאמור, הוכח כי לא היה מצוי בידי הנתבעים 1 – 3, משלא טענו הם לקיומו של מידע כזה.

96. מיותר לציין כי גם העובדה שהתובע לא חזר אל גליקמן באותו יום שישי, כדי להגיב על ההסכם ועל הדיווח העיתונאי שהיה מיועד להתפרסם באותו הערב, לא יכולה כמובן להצדיק פרסום שלא נתמך בעובדות, כאשר לגליקמן כאמור לא היה מידע אחר חוץ מההסכם (שלא נאמר בו כי הכספים כבר שולמו), אשר מכוחו אפשר היה להסיק כי העסקה יצאה לפועל וכי התובע קיבל את דמי התיווך.

97. נוכח האמור לעיל, ברור שלא היה אמת בפרסום שלפיו התובע קיבל סכום כלשהו, לא כל שכן 5 מיליון ₪.

התובע לא ייצג את חברת הנדל"ן המוכרת, אלא את הקונה וגם לא הוכח כי היה לו קשר כלשהו לחברת הנדל"ן המדוברת שעשוי היה להעלות חשש לניגוד עניינים

98. עניין חשוב במיוחד שהדיווח לא מתאר בצורה נכונה, ואף כולל סתירות פנימיות לגביו, נוגע לשאלה את מי ייצג התובע כמתווך באותה עסקה, האם את המוכרת בעסקה, קבוצת הנדל"ן, שלאחר מכן לפי הדיווח של גליקמן התובע אישר לה משהו בקרקע כחבר וועדה מקומית, או את הצד שכנגד לעסקה, קרי את הקונה.

99. מצד אחד, בדיווח של גליקמן נטען כי התובע הוא מתווך מטעם חברת הנדל"ן וכלשון הדיווח, "...שהוא מתווך של קבוצת רכישה, אותה קבוצת רכישה זו קבוצת נדל"ן מאוד גדולה שמתעסקת בראשון לציון...", כאשר לפי הדיווח, לאחר חצי שנה התובע מאשר

בית משפט השלום בתל אביב - יפו

ת"א 1681-02-18 דעבול נ' חדשות 10 בע"מ ואח'

לאותה חברה משהו בקרקע שמעלה את שוויה בצורה משמעותית וכלשון הדיווח: "...יושב בישיבה, בתור חבר בוועדת תכנון ובניה, ומאשר לאותה חברת נדל"ן, מאשר להם משהו בקרקע, משהו שהשווי שלו קופץ ב-20 מיליון שקלים".

100. מצד שני, בדיווח של גליקמן נאמר שאותו מסמך התקשרות, קרי הסכם התיווך עליו חתם התובע, נחתם מול הקונה, שהוא יעד מודיעיני של המשטרה, וכלשונו של גליקמן (ההדגשות בקו שלי): "אה, מסמך התקשרות שחתום עליו אסף דעבול, שהוא מתווך של קבוצת רכישה, אותה קבוצת רכישה זו קבוצת נדל"ן מאוד גדולה שמתעסקת בראשון לציון, לבני מישהו שמוגדר כיעד מודיעיני מספר אחד של המשטרה, אותו רגע נשאר בצד, בנוגע לרכישת קרקע בראשון לציון".

101. אין בדיווח של גליקמן הסבר לסתירה זו, לפיה מחד גיסא, דווח שהתובע הוא מתווך של קבוצת הנדל"ן – המוכרת בעסקה, ואילו מאידך גיסא, דווח שהסכם התיווך שעליו מבסס גליקמן את הידיעה, הוא בין התובע לקונה דווקא.

102. עיון בהסכם התיווך אכן מגלה בקלות ומיד, כי ההתקשרות הייתה בין התובע, כנציג של מספר מתווכים שכונו בהסכם כ"יועצים", ולבין הקונה, ששמו צוין בהסכם, אותו יעד מודיעיני, ואילו חברת הנדל"ן היא כאמור בכלל המוכרת של הקרקע ולא הקונה שלה.

103. מכאן, שאי אפשר היה לבסס על ההסכם הנ"ל, את הדיווח שהתובע היה מתווך של קבוצת הרכישה, קרי של קבוצת הנדל"ן, שהרי לפי ההסכם התובע היה מתווך של הקונה. היה צורך, אפוא, במידע אחר כדי לבסס את הדיווח של גליקמן שלפיו התובע היה מתווך של קבוצת הנדל"ן, או למעשה, אם בכלל, גם של קבוצת הנדל"ן, משעה שללא ספק היה מתווך מצד הקונה לפי ההסכם עצמו.

104. גם הכתובית שהופיעה, אפוא, על המרקע בזמן הדיווח של גליקמן (ההדגשה בקו שלי): "הסכם ההתקשרות בין דעבול לקבוצת הנדל"ן מבטיח לו מיליונים בתמורה", לפיה הסכם התיווך שעליו דיווח גליקמן הוא בין התובע לקבוצת הנדל"ן, גם היא לא נכונה, משהיא נסתרת מההסכם עצמו, שהיה מצוי בידיו של גליקמן, לפיו ההסכם היה מול הקונה. כך אגב גם שגויה הטענה בסעיף 35 לכתב ההגנה (שלא תואמת אפילו את הכתובית האמורה, שגם היא כאמור שגויה), טענה לפיה חתם דעבול על הסכם התיווך בשם חברת הנדל"ן (פרשקובסקי), בעוד ברור לחלוטין כי הוא חתם על ההסכם בשם קבוצת יועצים/מתווכים, כפי שעוד יפורט, מול הקונה כאמור (אותו יעד מודיעיני) ולא מול חברת הנדל"ן המוכרת (פרשקובסקי), שלא היה בין הסכם התיווך ולבינה כל קשר, כפי שגם לא היה קשר בין דעבול עצמו ולבין חברת הנדל"ן, כפי שעוד יפורט.

בית משפט השלום בתל אביב - יפו

ת"א 1681-02-18 דעבול נ' חדשות 10 בע"מ ואח'

105. לשאלה את מי ייצג התובע בעסקה, ישנה חשיבות רבה בהקשר של ניגוד העניינים הנטען, שעוד נעמוד עליו בהמשך, שכן באותה ישיבת וועדה, נדונה בקשתה של חברת הנדל"ן פרשקובסקי, ואילו לפי הסכם התיווך, התובע כאמור, כנציג של מספר מתווכים או יועצים, תיווך מטעם הקונה בכלל, שעניינו כלל לא עמד לדיון באותה ישיבה.

106. ההסכם שעליו חתם התובע ושדיווח עליו גליקמן הוא רק עם הקונה, ורק הקונה מתחייב לשלם את דמי התיווך ולא חברת הנדל"ן, וזאת בניגוד לדיווח הלא ברור של גליקמן, בו מחד גיסא טען כי התובע הוא מתווך של קבוצת הנדל"ן, ומאידך גיסא טען כי התובע חתם על הסכם דמי תיווך עם הצד שכנגד, הקונה דווקא.

107. התובע העיד בחקירתו הנגדית, ועדותו הייתה אמינה עליי, כי הוא היה המתווך מהצד של הקונה ואילו פרשקובסקי הייתה המוכרת (פר' 15.12.22, עמ' 17, ש' 8 - 13). התובע אף טען כי היה בקשר בהתחלה רק עם עו"ד יהלומי (שייצג את הקונה) ואפילו לא ידע תחילה מי הקונה (עמ' 22 ש' 21 - 27), אם כי ברור שעם חתימת הסכם התיווך כבר ידע, שכן שם הקונה רשום בו.

108. יש לציין כי ההסכם נחתם בשם הקונה, על ידי עו"ד יהלומי, המוגדר בהסכם כבא כוח הקונה, שחותמתו וחתימתו עליה מתנוססות בשולי ההסכם בצד שמאל, מה שתומך בגרסת התובע שלפיה עם הקונה עצמו הוא לא נפגש כלל (פרוט' 15.12.22, עמ' 22, ש' 21 - 28, בפרט ש' 23). הקונה אגב, לפי הכתבה, והתובע לא טען אחרת בעניין זה, היה בזמנו כאמור יעד מודיעני מס' 1 של המשטרה.

109. התובע העיד כי לא היה לו שום קשר עם חברת פרשקובסקי וכי הוא לא ישב איתם אפילו פעם אחת ושהיה מתווך אחר שייצג אותה ואילו הוא ייצג כאמור את הצד השני, קרי את הקונה (פרוט' 15.12.22, עמ' 17, ש' 2 - 9, ש' 27 - 30 ועמ' 22, ש' 1 - 2).

110. עדותו של התובע תואמת את מסמך ההתקשרות והנתבעים 1 - 3 לא הביאו ראיות כלשהן כדי לבסס קשר כלשהו בין התובע לחברת פרשקובסקי, לא קשר במהלך הניסיון להביא לכריתת העסקה ולא קשר לפני או לאחר שהעסקה לא יצאה לפועל.

111. יש לציין כי בסעיף 58 לכתב ההגנה, טענו הנתבעים כי "בדיקת חדשות עשר העלתה אף כי בין דעבול ולבין פרשקובסקי קיימים קשרים נוספים, אך מידע זה לא שולב בפרסומים נושא הליך זה" וכך גם טען גליקמן בתצהירו בסעיף 10, אולם כאמור, ראיות על אותם קשרים נוספים לא הובאו, לא כל שכן ראיות על קשרים של התובע עם חברת פרשקובסקי במסגרת עסקת התיווך המדוברת, שגם הם לא הובאו.

בית משפט השלום בתל אביב - יפו

ת"א 1681-02-18 דעבול נ' חדשות 10 בע"מ ואח'

112. משלא יכלו הנתבעים 1 – 3 לבסס את הפרסום לפיו התובע היה המתווך של חברת הנדל"ן, על אותו מסמך התקשרות, אשר כאמור, היה בין התובע כנציג של קבוצת מתווכים ולבין הקונה בלבד, היו חייבים הנתבעים, כדי להוכיח את אמיתות הפרסום בדבר היותו של התובע מתווך של חברת הנדל"ן וכדי להוכיח שהיה התובע מצוי בניגוד עניינים, להביא ראיות אחרות שמכוחן אפשר היה להסיק מסקנה זו. כאמור, ראיות כאלה, גם אם נמצאו באמתחתם כנטען בסעיף 58 לכתב הגנתם, לא הובאו.

113. בשולי הדברים, אציין כי קיימת שגיאה בכתובית נוספת ואחרת שהופיעה על המרקע בזמן הדיווח של גליקמן, אשר אמנם אינה משפיעה על תביעת התובע, אולם מדגימה את חוסר הדיוק בפרטים שאפיינה את הידיעה.

114. בעוד אשר מהדיווח של גליקמן עלה כי הצדדים לעסקה המיועדת הם קבוצת נדל"ן מצד אחד ואותו יעד מודיעיני מס' 1 של המשטרה מצד שני, וכך גם עלה ממסמך ההתקשרות של התובע עם הקונה, בכתובית שהופיעה על המרקע בעת הדיווח נכתב בטעות כאילו אותו יעד מודיעיני (שהוא הקונה), עומד בראשה של חברת הנדל"ן (שהיא המוכרת), וכלשון הכתובית: **"ההסכם הסודי של חבר המועצה – המשטרה בודקת את קשריו של אסף דעבול עם קבוצת נדל"ן שהעומד בראשה הוא יעד מודיעיני משטרתי"**.

115. עוד אנומליה שנוצרה בדיווח עקב חוסר תשומת לב לפרטים מצד הנתבעים 1 – 3, היא הדיווח בדבר תשלום דמי התיווך בסך 5 מיליון ₪, ממנו עולה כמובן שעסקת המכר בקרקע יצאה לפועל; אולם אז נשאלת השאלה, אם עסקת המכר כבר נחתמה והקרקע כבר נמכרה לקונה, גם ברור שלא יתכן כי התובע אישר לאחר כעשרה חודשים באותה הצבעה בוועדה משהו בקרקע לחברת הנדל"ן, שכן היא לכאורה כבר לא הבעלים של הקרקע (גם אם נניח שטרם נרשמה ככזו), משזו כאמור נמכרה כביכול לקונה.

הזרקור הופנה לתובע בלבד, בעוד שהתובע היה חלק מוועדה אשר אישרה פה אחד את הגדלת הזכויות לחברת הנדל"ן

116. כעת לעניין נוסף. העובדה שבדיווח מצא לנכון גליקמן להתנסח באופן שמכוון את הזרקור על התובע בלבד, ביחס לאישור שניתן לאותה קרקע, כאשר התובע הוא רק אחד מתוך שורה של חברי וועדה שהצביעו כולם פה אחד עבור הגדלת הזכויות של אותו פרויקט, מעידה כי מדובר בדיווח שלא משקף בצורה הולמת את מצב הדברים, ובפרט שישנה חשיבות לעניין זה בהקשר של ניגוד עניינים, ודאי לגבי עוצמת הניגוד.

117. ודוק: מאחר שגליקמן ציין בדיווח במפורש שאותו אישור שאישר התובע בקרקע, היה ככובעו כחבר הוועדה לתכנון ובנייה, יתכן שברור היה לצופה הסביר כי האישור היה של

בית משפט השלום בתל אביב - יפו

ת"א 1681-02-18 דעבול נ' חדשות 10 בע"מ ואח'

הוועדה ולא של התובע בלבד, ושישנם חברים נוספים בוועדה, שהרי וועדה לפי הגדרתה מורכבת ממספר אנשים.

118. אולם בנוסף להכוונת הזרקור על התובע בלבד, גליקמן גם לא הזכיר בדיווח כי ההצבעה הייתה פה אחד. ראה שוב את הדיווח (ההדגשות בקו שלי): **"אותו אחד, אותו דעבול, מקבל שכר טרחה של כ-5 מיליון שקלים; חצי שנה לאחר מכן, אותו דעבול יושב בישיבה, בתור חבר בוועדת תכנון ובניה, ומאשר לאותה חברת נדל"ן, מאשר להם משהו בקרקע, משהו שהשוויו שלו קופץ ב-20 מיליון שקלים"**.

119. העובדה שכל חברי הוועדה הצביעו פה אחד לטובת הגדלת הזכויות שהתבקשה, יש לה משמעות בהקשר של אופן ההתנהלות של התובע, שכן הדבר מעיד על כך שקולו של התובע לא היה יכול, בכל מקרה, להטות את הכף אחרת.

120. לכן, גם לו חברת הנדל"ן הייתה בגדר לקוח של התובע או אם היו לו קשרים עמה לפני השתתפותו בוועדה (מה שלא הוכח, כאמור), והתובע צריך היה לדווח על כך (ואולי היה מתבקש להימנע מלהשתתף באותה ישיבה והצבעה), עדיין, משהשתתף בה, מן הראוי היה לציין בדיווח העיתונאי גם את העובדה שכל חברי הוועדה הצביעו פה אחד עבור אותו משהו בקרקע, שכן עובדה זו יכולה להעיד כאמור, על כך שהקול של התובע לא היה בכל מקרה מצליח להטות את הכף אחרת. עניין זה חשוב כאמור, כדי לאמוד עד כמה נפל פגם בהתנהלות התובע, אם בכלל וזאת גם אם בנושא של ניגוד עניינים, ככל שהיה כזה במקרה המדובר (דבר המוטל בספק), עצם ההשתתפות בישיבה והצבעה היא בעייתית, גם אם כל שאר חברי הוועדה הצביעו בעד.

התובע לא התקשר לבדו בהסכם התיווך אלא בשם קבוצה של אנשים

121. גם הצגת התובע כמי שהיה זכאי בלעדית לקבלת דמי התיווך (כך ללא ספק השתמע מהדיווח), לא היה בה אמת ולא הייתה במקומה, שכן מההסכם עולה במפורש כי התובע חתם על ההסכם בשם מתווכים אחרים או "יועצים" אחרים.

122. התובע הוגדר בהסכם כ-"אסף", אולם מתחת להגדרה זו הוגדר הוא גם כ-"נציג הקבוצה". בנוסף, ב-"הואיל" הראשון של ההסכם מוזכרים "היועצים", כמי שסייעו לקונה בשירותי תיווך.

123. גם בהמשך החוזה רשום שוב ושוב "היועצים", כמי שזכאים לדמי התיווך ומוזכר התובע שוב כ-"נציג הקבוצה". לפיכך, היה ברור מקריאת ההסכם כי התובע לא התקשר לבדו מול הקונה לקבלת דמי תיווך, אלא עשה כן גם בשם אחרים.

בית משפט השלום בתל אביב - יפו

ת"א 1681-02-18 דעבול נ' חדשות 10 בע"מ ואח'

124. לפיכך, יש לדחות את טענת הנתבעים 1 – 3, כי בשל כך ש"הקבוצה" לא הוגדרה בהסכם, לא ניתן היה להבין כי התובע חותם על ההסכם בשם קבוצת מתווכים. כאמור, מההסכם היה ברור לחלוטין כי התובע חותם עליו כנציג של קבוצה וכי הקבוצה מורכבת מאותם "יועצים", שהם, לפי ההסכם, נתנו את שירותי התיווך והם אלה שיהיו זכאים לדמי התיווך, אם העסקה תבשיל, ולא התובע לבדו.

הקרקע של חברת הנדל"ן שאושר לה הגדלת זכויות אינה אותה קרקע מושא הסכם התיווך

125. פרט נוסף שלא היה בו אמת במסגרת הדיווח, הוא כי הקרקע מושא עסקת התיווך, היא אותה קרקע מושא האישור שאישר התובע בקרקע כחבר הוועדה, בעוד שאין חולק כי לא מדובר באותה הקרקע, וכי הקרקע מושא הסכם התיווך הייתה בכלל בית עלמין ללא זכויות בנייה כלל, ואילו הקרקע שעניינה עמד לדיון בוועדה הייתה קרקע אחרת לחלוטין של חברת הנדל"ן.

126. בעת תיאור הסכם התיווך במסגרת הדיווח שלו, התייחס גליקמן למקרקעין כ-"קרקע" ומיד לאחר מכן, בעת שהתייחס להצבעה של התובע בוועדה לתכנון ובנייה, הוא שב והשתמש במילה "קרקע", והעיקר, גליקמן אמר שהתובע "מאשר להם משהו בקרקע", כך שברור כי הכוונה לאותה קרקע. לו היה אומר גליקמן שהתובע "מאשר להם משהו בקרקע אחרת", אז אפשר היה להבין את הדברים כאילו הם מתייחסים לקרקע אחרת.

השתתפות התובע בהצבעת הוועדה הייתה כעבור עשרה חודשים מחתימתו על הסכם התיווך ולא כעבור חצי שנה

127. גם הדיווח שלפיו האישור בקרקע בישיבת הוועדה נעשה חצי שנה לאחר קבלת דמי התיווך, בעוד חישוב אריתמטי פשוט מעלה כי חלפו מעל עשרה חודשים מחתימת הסכם התיווך ועד לאותה ישיבת וועדה, גם הוא מעיד על כך שמדובר בדיווח שלא משקף אל נכון את המצב העובדתי.

סודיות ההסכם

128. מנגד, לא מצאתי פגם בכך שגליקמן דיווח שמדובר היה בהסכם סודי, שכן כותרת ההסכם היא "הסכם התקשרות/ייעוץ/תיווך נדל"ן – הצהרת סודיות ואיסור תחרות".

129. ממילא הגדרת הסכם כסודי, אין בה בהכרח כדי לייחס לתובע שם רע, שכן לא מדובר במעשה חריג ויכולות להיות סיבות לגיטימיות להחלטת הצדדים לשמור על ההסכם בסודיות, אם כי בהקשר של הדיווח של גליקמן, שכלל אי דיוקים רבים, כאמור, והנוסח

בית משפט השלום בתל אביב - יפו

ת"א 1681-02-18 דעבול נ' חדשות 10 בע"מ ואח'

שלו, אפשר שנושא הסודיות יקושר על ידי הצופה הסביר לניסיון להסתיר קבלת דמי תיווך שלא כדין מצד התובע.

130. כך או אחרת, הדיווח על ההסכם כסודי, נתמך בלשון ההסכם, ועל כן כשבוחנים חלק זה של הפרסום בלבד, במנותק משאר חלקי הפרסום, עומדת לנתבעים הגנת האמת בפרסום, בגיזרה צרה זו של הפרסום.

סיכום ההבדלים בין הדיווח לבין האמת העובדתית מעלה שלא עומדת לנתבעים 1 – 3 הגנת האמת בפרסום ביחס למרבית פרטי הדיווח וכן ביחס לדיווח כמכלול

131. נסכם אפוא עד כאן את הדיווח מחד גיסא ואת האמת העובדתית כפי שהוכחה לפני מאידך גיסא.

הדיווח – התובע הוא מתווך של קבוצת רכישה, שהיא חברת נדל"ן מאוד גדולה שפועלת בראשון לציון. התובע חותם על מסמך התקשרות עם קונה, שהוא יעד מודיעיני מספר אחד של המשטרה, בקשר עם רכישת הקרקע מחברת הנדל"ן. התובע מקבל שכר טרחה של 5 מיליון ₪. לאחר חצי שנה התובע מאשר לחברת הנדל"ן בתוקף תפקידו כחבר וועדת תכנון ובנייה משהו באותה קרקע שבעניינה תיווך כאמור, שמגדיל את שווייה של הקרקע ב-20 מיליון ₪. מדובר בסיפור מדהים. מדובר בניגוד עניינים ברמה הכי מדהימה שיכול להיות. יכול להיות שהתובע מסובך בפרשת שחיתות. המשטרה בודקת את העניין.

האמת העובדתית – התובע, בשם קבוצה של אנשים המכונים בהסכם "יועצים", חתם על הסכם תיווך/ייעוץ עם קונה שנחשב יעד מודיעיני מספר אחד של המשטרה, ואשר היה מיועד לרכוש קרקע של חברת נדל"ן מאוד גדולה הפועלת בעיר ראשון לציון; קרקע זו היא בית עלמין פרטי בעיר ראשון לציון שאין ביחס אליה זכויות בנייה. לפי ההסכם, היועצים יהיו זכאים לדמי תיווך מאת הקונה בסך 5 מיליון ₪, אם עסקת המכר תתבצע. התובע לא ייצג את חברת הנדל"ן המוכרת. הוא לא נפגש עמה במסגרת העסקה המיועדת ולא היו לו קשרים אחרים עמה. העסקה לא יוצאת לפועל בכלל. בהתאם לכך, היועצים, ובהם התובע, לא מקבלים ולו שקל אחד לכיסם מהקונה, כמובן גם לא מהמוכרת, אותה לא ייצגו כלל ולגביה לא הוכחו קשרים כלשהם עם התובע. לאחר יותר מעשרה חודשים, התובע, יחד עם חמישה חברי וועדה אחרים, מצביעים פה אחד עבור הגדלת זכויות בקרקע אחרת בכלל, השייכת, לא לקונה, שאותו ייצג התובע בעסקה, אלא לקבוצת הנדל"ן, שאותה לא ייצג התובע ועמה לא היה לו כאמור קשר כלשהו, לא לפני, לא במהלך ולא אחרי אותה עסקה, שכלל לא יצאה לפועל. המשטרה בודקת את העניין וזאת בעקבות פנייה שנעשתה אליה על ידי איש העסקים, אשר נחקר על ידי המשטרה במסגרת פרשת שחיתות בעיר ראשון לציון

בית משפט השלום בתל אביב - יפו

ת"א 1681-02-18 דעבול נ' חדשות 10 בע"מ ואח'

הידועה כ"פרשת ביתן", במסגרתה נחקר גם ראש העיר דב צור וכן ח"כ דוד ביטון, פרשה שהתובע היה מעורב בחשיפתה.

132. ההבדלים בין הדיווח לאמת העובדתית הם אפוא רבים וחלקם משמעותיים ביותר ואף רלבנטיים ביותר ביחס לשאלת ניגוד העניינים, כגון העובדה שהתובע לא ייצג בכלל את חברת הנדל"ן (פרשקובסקי) בעסקה, לא ישב עמה או פגש את נציגיה, לא היו לו יחסים עמה לפני או אחרי העסקה, אלא הוא ייצג רק את הקונה, כך שלא קיבל ולא היה אמור לקבל מפרשקובסקי בכל מקרה תשלום כלשהו, גם אם העסקה הייתה יוצאת לפועל, ואילו בישיבת הוועדה, האישור ניתן היה כאמור לקרקע של פרשקובסקי ולא של אותו קונה.

לא מדובר בפרטי לוואי שאין בהם פגיעה של ממש בתובע

133. כאמור, הנתבעים 1 – 3 טענו כי גם אם לא דייקו בחלק מהפרטים בדיווח של גליקמן, מדובר בפרטי לוואי שאין בהם פגיעה של ממש, בהתאם לסיפא של סעיף 14 לחוק איסור לשון הרע, תשכ"ה-1965, הקובע: "במשפט פלילי או אזרחי בשל לשון הרע תהא זאת הגנה טובה שהדבר שפורסם היה אמת והיה בפרסום ענין ציבורי; הגנה זו לא תישלל בשל כך בלבד שלא הוכחה אמיתותו של פרט לוואי שאין בו פגיעה של ממש".

134. מה הוא, אפוא, פרט לוואי? על כך מפרט אורי שנהר בספרו "דיני לשון הרע" (ההדגשות בקו תחתון שלי):

"לצורך בחינת השאלה האם חלה הגנת אמת דיברתי על פרסום מסוים יערוך, בית-המשפט השוואה בין העובדות העולות מהפרסום, כפי שזה מתפרש על פי כללי הפרשנות לבין המציאות העובדתית במועד הפרסום. ההגנה תעמוד למפרסם כאשר "זהות" קיימת בין המציאות האובייקטיבית לבין תיאורה בפרסום, כמובן, וזאת, בהנחה שהיה בפרסום "עניין ציבורי", אולם הזהות שבה מדובר אינה חייבת להיות זהות מוחלטת (אם בכלל תיתכן זהות מוחלטת בין מציאות עובדתית לתיאור מילולי), לצורך החלת הגנת אמת דיברתי. די בכך שהמשמעות והתוכן הכללי של הפרסום תואמים את המציאות, שכן מתן המשקל הראוי לחופש הביטוי מחייב "שלא לדקדק בציציותיו" של הפרסום הפוגע. חוק איסור לשון הרע קובע, כי גם כאשר קיים פער מסוים בין המציאות המוכחת לבין הצגתה בפרסום, עשוי המפרסם ליהנות בכל זאת מהגנת סעיף 14, אם העובדה שהועלתה בפרסום ולא הוכחה היא בגדר "פרט לוואי שאין בו פגיעה של ממש". סייג זה מורכב למעשה משני תנאים מצטברים, שבהתקיים שניהם לא תישלל מהמפרסם הגנת סעיף 14 למרות שבפרסום הופיע פרט שגוי.

התנאי הראשון עוסק במשקלו היחסי של הפרט השגוי והוא קובע כי ההגנה לא תישלל אם הפרט השגוי יהיה בגדר "פרט לוואי". ככל שחלקו של הפרט השגוי ביחס לפרסום

בית משפט השלום בתל אביב - יפו

ת"א 1681-02-18 דעבול נ' חדשות 10 בע"מ ואח'

יהיה קטן יותר כך בית המשפט ייטה יותר לראות בו "פרט לוואי". בחוק אין תשובה לשאלה, האם ההשוואה צריכה להיעשות בין הפרט השגוי לבין הפרסום בכללותו או שמא הפרט השגוי יוגדר כ"פרט לוואי" רק אם הגדרה זו תתאים למשקלו היחסי בהשוואה למרכיב לשון הרע שבפרסום או לאותו חלק של הפרסום שבגינו ננקט ההליך.

התנאי השני שבו מותנה הסייג שבסעיף 14 סיפא עוסק במידת הפגיעה שהפרט השגוי גרם לנפגע. המפרסם יוכל ליהנות מההגנה רק אם הפרט השגוי הוא כזה "שאינו בו פגיעה של ממש". כאשר בפרסום המשמיץ יש פרט שגוי שאינו פוגע בנפגע כשלעצמו, לא יהיה בהכללת הפרט השגוי כדי לשלול מהמפרסם את הגנת סעיף 14.

השאלות הקשות מתעוררות כאשר הפרסום כולל פרט שגוי הפוגע בנפגע במידה כזו או אחרת. במקרים כאלה יידרש בית-המשפט לשאלה האם הפגיעה היא "פגיעה של ממש" אם לאו. המבחן העולה מהפסיקה הוא שפרסום פרט שגוי ייחשב ככזה שאינו בו פגיעה של ממש, אם הפגיעה שנגרמה מפרסום הפרט השגוי אינה שונה באופן מהותי ומשמעותי מהפגיעה שהייתה נגרמת לנפגע אילו תיאר הפרסום את המציאות העובדתית בצורה מדויקת.

מאידיך גיסא, כאשר הכללת הפרט השגוי פוגעת בנפגע באופן השונה מהותית מהפגיעה שהייתה נגרמת אילו תוארו העובדות לאשורן, לא תעמוד למפרסם הגנת סעיף 14. יש לציין כי פרט שגוי עשוי להיחשב ככזה שיש בו פגיעה של ממש, גם אם במשפט הוכחו טענות חמורות אחרות כנגד הנפגע, שאינן קרובות במהותן לטענה השגויה.

המחוקק קבע כי הגנת סעיף 14 לא תישלל בשל כך "בלבד" שלא הוכחה אמיתותו של פרט לוואי. מהמילה "בלבד" יש ללמוד כי כאשר פרסום כולל פרט שגוי שהינו "פרט לוואי שאינו בו פגיעה של ממש", לא תישלל מהמפרסם באופן אוטומטי הגנת סעיף 14, אולם השגיאה שבפרסום עשויה להצטרף לשיקולים אחרים כנגד השימוש בהגנה, כגון מידת "העניין הציבורי" שבפרסום וכמו הנסיבות והרקע לפרסום".

135. ומן הכלל אל הפרט: איני יכול להסכים עם טענת הנתבעים 1 – 3, לפיה אי הדיוקים בכתבה הם כולם בגדר פרטי לוואי שאין בהם פגיעה של ממש.

136. הנתבעים 1 – 3 טענו שאין זה משנה אם דמי התיווך שולמו בפועל אם לאו, או אם יצאה העסקה לפועל אם לאו, שכן החשש לניגוד עניינים קיים מרגע שנוצר הקשר שעשוי לגרום בעתיד לחשש כזה, וכי אין זה משנה לעניין ניגוד העניינים אם התובע לבדו התקשר בהסכם התיווך או שגם אחרים היו אמורים ליהנות מכך.

137. לו הדיווח היה שגוי רק באחד או בשניים מאי הדיוקים הרבים שנמצאו בכתבה, וביחס לפרטים שוליים יותר, אולי אפשר היה באמת לראות באותה שגיאה בודדת כפרט לוואי

בית משפט השלום בתל אביב - יפו

ת"א 1681-02-18 דעבול נ' חדשות 10 בע"מ ואח'

שאינו בו פגיעה של ממש בתובע. אולם כאשר הדיווח סבל משורה של אי דיוקים, חלקם כאמור מהותיים לדיווח, ודאי לא זניחים ואחד מהם הוא אפילו בבחינת פרט שמשנה לבדו לחלוטין את התמונה (קרי שהתובע ייצג את חברת הנדל"ן, בעוד ייצג רק את הקונה ועם חברת הנדל"ן לא היה לו כל קשר), ודאי המשקל המצטבר של כל אי הדיוקים יחד, יצר הלכה למעשה דיווח עיתונאי שבמכלול שלו, שונה מדי ובצורה מהותית, ולא בצורה זניחה, מהאמת העובדתית.

138. הדיווח מדבר על ניגוד עניינים ברמה "הכי מדהימה" שיכולה להיות, ואילו העובדות מגלות, לדידי, שלא היה ניגוד עניינים כלל, ומכאן שגם לא היה כל פגם בהשתתפות התובע באותה ישיבה, שבה הצביע עבור הגדלת הזכויות של חברת פרשקובסקי, אשר כמפורט לעיל, התובע לא היה מתווך שלה, לא התקשר עמה בכל הסכם תיווך, לא קיבל ממנה כספים, לא פגש את מי מנציגיה במהלך העסקה ואף לא היו לו קשרים מיוחדים עמה, אם בכלל, לפני העסקה או לאחריה. זו מסקנתי לפי הראיות שהובאו לפניי.

139. לנוכח האמת העובדתית, גם עולה שאלה לגבי קיומו של עניין ציבורי בפרסום, שגם הוא מהווה תנאי לקיומה של הגנת האמת בפרסום. לו היה נדרש גליקמן לדווח את האמת העובדתית, ספק אם היה עניין ציבורי לפרסם את הידיעה שלו, שהיוותה ידיעה על אודות מקרה שבו לא נפל כל פגם בהתנהלות התובע, ואוסיף בשולי הדברים, לדידי ספק אם גליקמן עצמו היה מוצא עניין לפרסם דברים מסוג זה.

140. העניין היחיד שעולה מהמקרה שעליו דיווח גליקמן, שבו לא פעל התובע כראוי, הוא שהתובע לא דיווח, מיד עם חתימת הסכם התיווך או תחילת הטיפול בעסקה (שאינו חולק כי הייתה בקשר לקרקע בראשון לציון, גם אם בית עלמין שאין ביחס אליו זכויות בנייה), לייעוץ המשפטי של העירייה על עסקה זו, כנדרש לפי הסדר ניגוד העניינים שלו, אשר מחייב הודעה גורפת ללא תנאי על כל קרקע שבה מטפל התובע בתחום העיר.

141. כאמור, איני סבור כי לו דיווח התובע על מעורבותו בעסקה, היה נאסר על התובע להשתתף באותה ישיבה. מכל מקום, הדיווח של גליקמן לא עסק בכך שהתובע לא ביצע דיווח כזה, אלא קבע כי הוא היה מצוי בניגוד עניינים הכי מדהים שיכול להיות, דבר שלא היה לו כל בסיס וזאת לא רק כמסקנה בדיעבד, אלא לפי החומר והמידע שעמדו לנגד עיניו של גליקמן לפני פרסום הידיעה.

לא עומדת לנתבעים 1 – 3 הגנת תום הלב

142. לנוכח האמור לעיל, גם האמירות של גליקמן במהלך הדיווח (ההדגשות בקו תחתון שלי):
"המסמך שאנחנו נראה עכשיו מראה קצת הרבה ניגוד עניינים שלו עצמו"; "כלומר, זה

בית משפט השלום בתל אביב - יפו

ת"א 18-02-1681 דעבול נ' חדשות 10 בע"מ ואח'

ניגוד עניינים ברמה הכי מדהימה שיכולה להיות; "יכול להיות שהוא מסובך פה בפרשת **שחיתות**"; **סיפור מדהים**, גם אם נראה בהן רק הבעת דעה (לפי ס' 15(4) או ס' 15(5)(ב) לחוק) ולא הטחת עובדות, לא יכולות לזכות בהגנת תום הלב.

143. תחולת סעיפי ההגנה האמורים מותנים בכך שהפרסום נעשה בתם לב. לפי סעיף 16(ב)(2) לחוק, חזקה שהבעת דעה לא הייתה בתם לב, אם הדבר שפורסם לא היה אמת והמפרסם לא נקט לפני הפרסום אמצעים סבירים להיווכח אם אמת הוא אם לאו.

144. כפי שעלה מהריאיון שערכה קינן עם עו"ד מלכיאל בלס, לשעבר המשנה ליועץ המשפטי לממשלה, נושא ניגוד עניינים הוא מורכב וצריך להיבחן כל מקרה לגופו. נסיבות שונות עשויות להוביל למסקנות שונות ביחס לעצם קיומו של ניגוד עניינים או החשש לו, או ביחס למידת ניגוד העניינים שבו יהיה או היה מצוי נבחר הציבור.

145. מכאן, שבפרסום ידיעה בעניין זה, דרוש היה במיוחד לברר את כל הנסיבות מראש, בצורה זהירה ומעמיקה, לשקול את המשמעות שלהן והאם יש הצדקה לפרסם אמירות מרחיקות לכת כפי שפורסמו, ויתרה מכך, לדייק בפרטים העובדתיים.

146. לו היה גליקמן ממתין עם הפרסום, עד לבירור כל הפרטים הרלוונטיים מול התובע ובצורה מסודרת ומעמיקה, יתכן שהפרסום כולו היה נמנע או חלק ניכר ממנו, או לפחות היה מדווח בצורה התואמת לאמת העובדתית.

147. הפניה של גליקמן אל התובע בצהרי יום שישי, בעת שהאחרון נמצא בברית מילה של נכדו, והדרישה לקבל ממנו תגובה מידית מעכשיו לעכשיו, קרי תוך שעות ספורות, בעניין שארע לפני שנים, ובפרט כשהכוונה לפרסם ידיעה שתפגע בשמו של התובע בצורה ניכרת, לא הייתה מידתית בנסיבות העניין ואינה הולמת במקרה הזה התנהלות של עיתונאות זהירה וראויה.

148. העובדה שהתובע לא חזר אל גליקמן באותו יום שישי, לא הצדיקה פרסום של הכתבה מידית, לפני ביצוע בדיקה מעמיקה. עיתונאות זהירה, ראויה והוגנת מחפשת כאמור לגלות את האמת ולא לפרסם בכל מחיר סקופ חדשותי, וזאת גם אם "מחיר" הבדיקה העיתונאית הזהירה והראויה, היא לעיתים השהיית הפרסום או אפילו אובדן הסקופ, ובמקרה זה, אגב לא הייתה דחיפות כלשהי בפרסום הידיעה, ולכל הפחות לא נטען כי הייתה כזו.

149. ראה כדוגמה כיצד פעלה קינן ביחס לכתבת התחקיר שלה. היא ערכה ריאיון פרונטלי עם התובע ושלחה לו לאחר מכן שאלות בשני סבבים, ואפשרה לו לענות בכתב, לאחר קבלת ייעוץ, לרבות ייעוץ משפטי. רק אז, כשלושה שבועות לאחר הריאיון עם התובע, בו חשפה בפניו לראשונה את המידע שברשותה, פרסמה את הכתבה. אולי לא בכדי, לא נמצאו בכתבה

בית משפט השלום בתל אביב - יפו

ת"א 1681-02-18 דעבול נ' חדשות 10 בע"מ ואח'

שלה חריגות כלשהן ביחס לאמת בפרסום, למעט בודדת, זניחה, שמהווה פרט לוואי, שאין בה פגיעה של ממש, כפי שעוד יפורט בהמשך.

150. לצד כל האמור לעיל, חלק מהשגיאות שנעשו בכתבה, לא נבעו מכך שגליקמן לא אפשר לתובע זמן תגובה הולם, אלא מכך שגליקמן פשוט התעלם מדברים העולים במפורש מהמסמכים שכבר עמדו לנגד עיניו ודיווח פרטים שגויים או התעלם מפרטים אחרים שהיה מקום לציין אותם לצרכי דיווח אמת, כפי שפורט לעיל בהרחבה.

151. לפי סעיף 16(א) לחוק, חזקה על הבעת דעה שהייתה בתום לב, אם **"הוכיח הנאשם או הנתבע שעשה את הפרסום באחת הנסיבות האמורות בסעיף 15 ושהפרסום לא חרג מתחום הסביר באותן נסיבות..."**.

152. הגדרת ההתנהלות של התובע כ-**"ניגוד עניינים ברמה הכי מדהימה שיכולה להיות"**, וביתר שאת האמירה כי יכול להיות שהוא מעורב ב**"פרשת שחיתות"**, חרף העובדות שעמדו לנגד עיניו של גליקמן מתוך המסמכים, שלא מעידות על ניגוד כזה, ואף לא על ניגוד בכלל, ועל כן גם ודאי שלא על אפשרות של שחיתות כלשהי, פשיטא כי חרגה מתחום הסביר באותן הנסיבות.

153. אני ער לכך שבדיווח של גליקמן צוין כי נפתחה בדיקת משטרה בנושא, ואכן נפתחה בדיקה כזו, אולם עובדה לא הצדיקה הסקת מסקנות מרחיקות לכת מצד גליקמן, מקום שהעובדות שהיו בידיו, כפי שהוכחו לפניי, לא הצדיקו זאת. ודוק: לא כל בדיקת משטרה או חקירת משטרה מסתיימת בהגשת כתב אישום ובפרשת שחיתות או במשהו המתקרב לכך, והדברים ברורים.

154. זאת ועוד, מאחר שהוכח בעדותו של התובע, שהייתה אמינה עליי, וכן מכלל נסיבות העניין, כי המידע שהועבר לגליקמן, כמו גם למשטרה, הועבר כנראה על ידי בעלי אינטרס שרצו ברעתו של התובע, גם עובדה זו הייתה צריכה להציב תמרור אזהרה בפני גליקמן ולגרום לו, במקרה הזה במיוחד, לברר היטב את הנטען, לפני שהוא מפרסם ידיעה כה קשה כלפי התובע.

155. לפיכך, לא עומדת לנתבעים 1 – 3 הגנה ביחס למרבית פרטי הידיעה שפרסם גליקמן ובוודאי שלא ביחס למשמעותה כמכלול ויש מקום לפצות את התובע על כך. לפיצוי וגובהו אתייחס בהמשך.

בית משפט השלום בתל אביב - יפו

ת"א 1681-02-18 דעבול נ' חדשות 10 בע"מ ואח'

הדברים של חסון ביחס לצורך לאבטח את גליקמן בעקבות הידיעה שלו על התובע

156. כעת לדברים שנאמרו בהמשך התכנית באותו ערב על ידי חסון, לאחר שכבר הסתיים הדיווח של גליקמן, במסגרת דיון על אבטחת אישים של השב"כ שניהלה חסון. להלן ציטוט מהדברים שנאמרו:

חסון: "על פי מידע כמונן של השב"כ מאבטחים עד הוק, קורא חלילה משהו, יש התרעה ספציפית עלייך אביעד גליקמן, אחרי שפרסמת את המסמך של דעבול".
(בשלב זה שומעים דיבורים של מי ממשותתפי הפאנל וחסון אומרת להם "חברים").
גליקמן: "חזי המאבטח שלי".
חסון: "חזי המאבטח שלך".

157. התובע טען כי גם בדברים אלה יש לשון הרע, שכן הם מציגים אותו כאדם מסוכן שעשוי לפגוע בגליקמן בשל הדיווח שלו.

158. כאן אני מסכים עם הנתבעים 1 - 3. עיון בסרטון התכנית מעלה בבירור שחסון לקחה את הדיווח של גליקמן על התובע כדוגמה תיאורטית לחלוטין, למצב שבו יח' אבטחת האישים עשויה אד הוק לקבוע אבטחה לאדם כזה או אחר.

159. המשך הדברים של גליקמן וחסון, שנאמרו כמונן בהלצה גמורה, לפיהם הכתב חזי סימנטוב, שישב לצדם בפאנל, יהיה המאבטח של גליקמן, אם יתעורר הצורך באבטחתו עקב הדיווח שלו על אודות התובע, רק מחזקת את המסקנה שלא הוצאה דיבתו של התובע, אלא כי מדובר היה בדוגמה תיאורטית לחלוטין והלצה גמורה.

160. גם אם לא היה מקום, אפילו כדוגמה תיאורטית לחלוטין למצב של צורך באבטחה אד-הוק, לקחת את הידיעה של גליקמן אודות התובע, בהינתן כי לא נשקפה כל סכנה לגליקמן מאת התובע, וגם אם האופן שבו התלוצצו חסון וגליקמן על כך, עת נאמר כי הכתב חזי סימן טוב יאבטח את גליקמן, לא הייתה לטעמו של התובע, או יש מי שירים גבה על כך שגליקמן וחסון יתבדחו כך על חשבונו של התובע, אשר רק רגע קודם לכן הטיל גליקמן דופי חמור בהתנהלותו לעיני מאות אלפי צופים, הרי שהתנהלות זו של גליקמן וחסון לא היה בה פגם משפטי והיקף הביקורת של בית המשפט מוגבלת הרי לתחום המשפטי.

הפיצוי המגיע לתובע וצווי העשה שהתבקשו

161. התובע זכאי, אפוא, לפיצוי בגין הדיווח של גליקמן.

בית משפט שלום בתל אביב - יפו

ת"א 1681-02-18 דעבול נ' חדשות 10 בע"מ ואח'

162. התובע עתר לפיצוי סטטוטורי ללא הוכחת נזק בסך של 140,000 ₪ בגין כל אחד מהפרסומים. כן עתר התובע לפיצוי נוסף שאותו הגדיר כ-"נזק מיוחד", בסך של 200,000 ₪ בגין שני הפרסומים יחד.

163. אין מקום לפסוק לתובע סכום כלשהו בגין מה שהוא הגדיר "נזק מיוחד", שכן לבד מכך שהוא לא פירט באיזה "נזק מיוחד" מדובר ולמה הכוונה "נזק מיוחד" (מושג המוכר בתביעות נזיקין בגין נזקי גוף ואשר אינו מוכר בדיני לשון הרע), ממילא לא הוכח נזק מסוג זה.

164. התובע ציין בתצהירו ביחס לשני הפרסומים כי דמו הותר, כי נגרם לשמו הטוב נזק בל יתואר, כי תושבים רבים המכירים אותו פנו אליו בדרכים שונות והביעו תדהמה על הדברים שפורסמו וכי הפרסומים פורסמו בסמיכות יחסית לבחירות המוניציפליות, וכי אין לו ספק כי הדבר פגע בו באופן אנוש בתוצאות הבחירות ובאמון התושבים כלפיו.

165. לגבי פגיעה בתוצאות הבחירות, לא הובא בדל של ראיה. התובע גם לא הביא עדים להוכיח את פניית התושבים אליו כטענתו.

166. אוסיף כי בסיכומי לא העלה התובע כלל טענות לגבי גובה הפיצוי שיש לפסוק. גם הנתבעים אגב לא התייחסו לגובה הפיצוי בסיכומיהם. שני הצדדים כך נהגו מתוך שהתרכזו בטענות אודות לשון הרע וההגנות לפי החוק ולא מתוך זניחת טענותיהם בנושא הפיצוי שהועלו בכתבי הטענות. אגב, בסיכומי התשובה, טען בתובע בצורה לאקונית כי יש לפסוק לו את סכום התביעה בסך 480,000 ₪, מבלי לפרט.

167. עם זאת, הפרסומים מדברים בעד עצמם מבחינת הנזק הברור שנגרם בנסיבות שכאלה וכך או אחרת, התובע תבע כאמור גם פיצוי סטטוטורי, שהנו ללא צורך בהוכחת נזק והמאפשר פיצוי בהתחשב בין היתר בנזק שניתן לשער שנגרם לתובע בנסיבות העניין, במובחן מנזק שהוכיח בפועל שנגרם לו.

168. התובע תבע בכתב התביעה פיצוי סטטוטורי בסך 140,000 ₪ בגין כל אחד מהפרסומים, אלא שהפיצוי הסטטוטורי לפי סעיף 7א'(ב) מוגבל נכון ליום הגשת התביעה לסכום של 69,544 ₪.

169. אמנם, לפי סעיף 7א'(ג) אפשר לתבוע עד כפל הפיצוי הסטטוטורי, אולם זאת רק אם הוכח כי לשון הרע פורסמה בכוונה לפגוע ואילו התובע לא טען אפילו בכתב התביעה כי הפרסום של גליקמן נעשה מתוך כוונה לפגוע בו וגם בתצהירו ובסיכומיו אין טענה כזו. בסעיף 31 לתביעה, בו הוא עותר לפיצוי בסך 140,000 ₪ לכל פרסום, התובע מנמק זאת בהיקף

בית משפט השלום בתל אביב - יפו

ת"א 1681-02-18 דעבול נ' חדשות 10 בע"מ ואח'

- הפרסום הנרחב ובאמירות המבזות שנעשה בהם שימוש כלפיו, ללא מילה ביחס לכך שהפרסומים נעשה מתוך כוונה לפגוע בו וללא אזכור סעיף 7א(ג) לחוק.
170. משכך, הסכום המקסימאלי שניתן לפסוק לתובע בגין הפרסום של גליקמן הוא 69,544 ₪, נכון למועד הגשת התביעה.
171. מהו אפוא הסכום שמן הראוי לפסוק לתובע? הפיצוי המגיע לתובע צריך להיות מהותי ומשמעותי. תוכן הפרסום כולל לשון הרע ברף גבוה למדי וזאת משייחסו לתובע כנבחר ציבור "ניגוד עניינים ברמה הכי מדהימה שיש" ואף הביעו דעה, שלא הייתה לה כאמור כל הצדקה משפטית, שלפיה "יכול להיות שמדובר בפרשת שחיתות".
172. גם החשיפה שקיבלו דברי הלשון הרע תומכת בפיצוי מהותי וזאת משבוצע הפרסום בערוץ טלוויזיה מרכזי, בתכנית שלפי עדותו של גליקמן זכתה בזמנו לרייטינג של כ- 6% - 7% כשלפי דבריו מדובר במאות אלפי צופים (עמ' 35 ש' 17 – 20).
173. לדידי, בהינתן נסיבות העניין וכל האמור לעיל, מן הדין ומן הצדק אפוא לפסוק לתובע, ביחס לפרסום הראשון – הוא הדיווח של גליקמן, את הפיצוי הסטטוטורי המקסימאלי, בסך של 69,544 ₪.
174. ביחס לצו עשה שהתבקש לצוות על הנתבעים להסיר מכל מדיה את הפרסומים, משלא הוכיח התובע כי הפרסום של גליקמן שמור במדיה כלשהי, אין מקום להעניק סעד זה.
175. הסעד של "התנצלות" שהתבקש בכתב התביעה, הנו סעד שלדידי לא ניתן להעניק אותו. אין לבית המשפט סמכות לצוות על מפרסם לשון הרע להתנצל בפני הנפגע. סמכות זו נעדרת מהחוק.
176. בית המשפט כן מוסמך בחוק לחייב את הנתבע לפרסם תיקון או הכחשה של דברי לשון הרע או לפרסם את פסק הדין וזאת לפי סעיף 9(א)(2) לחוק.
177. בספרו של שנהר נכתבו הדברים הבאים בעניין זה: "לצורך הכרעה בשאלה האם לתת צו לפרסום תיקון או הכחשה יתחשב בית המשפט בזמן שחלף מאז הפרסום המשמיץ וכן בתיקונים ובהתנצלויות שפורסמו עד מתן פסק הדין. אם פרסם כבר הנתבע תיקון והתנצלות נאותים, עשוי שלא להתעורר צורך בצו המורה על פרסום תיקון נוסף. כאמור, בית המשפט מוסמך להורות על פרסום פסק הדין "כולו" או "מקצתו". נראה, כי כאשר פסק הדין ארוך במיוחד יעדיף בית המשפט להורות על פרסום תמצית של פסק הדין ובמקרים המתאימים הוא יוכל להשאיר את ההחלטה אם לפרסם את כל פסק הדין או רק את חלקו לשיקולו של התובע. בית המשפט יכול להורות לנתבע לדאוג לפרסום התיקון,

בית משפט השלום בתל אביב - יפו

ת"א 1681-02-18 דעבול נ' חדשות 10 בע"מ ואח'

ההכחשה או פסק והוא יכול גם לקבוע שהתובע יפרסם את הדברים. במקרה כזה יישא הנתבע בעלות הפרסום."

178. כפי שציינתי לגבי הסעד הכספי, הוא הדין ביחס לסעדים האחרים שהתבקשו בכתב התביעה, קרי, העובדה שהצדדים לא התייחסו לסעדים של התביעה בסיכומיהם, לא נעשה מתוך וויתור של מי מהם על טענותיו בעניין זה. אגב, בסיכומי התשובה של התובע, לצד התייחסות לאקונית לסעד הכספי, טען התובע כי יש לחייב את הנתבעים לפרסם תיקון ביחס לפרסומים שפרסמו אודותיו.

179. בהתאם לסמכותי לפי סעיף 9(א)(2) לחוק, אני סבור כי מן הדין ומן הצדק להורות לנתבעת 1 לפרסם תמצית של פסק הדין וזאת בהינתן ההבדל המשמעותי בין הפרסום ולבין האמת העובדתית וכדי שהציבור ייודע לאמת העובדתית, לעומת הפרסום שפורסם. יש לציין כי הנתבעים 1 – 3 לא פרסמו עד היום תיקון כלשהו מצדם של הפרסום.

180. להלן אפוא תמצית פסק הדין שעל הנתבעת 1 לפרסם:

"בית המשפט קיבל את תביעת הדיבה של אסף דעבול נגד חדשות עשר, איילה חסון ואביעד גליקמן, בגין פרסום של אביעד גליקמן בתכנית "שישי עם איילה חסון", שנעשה ביום 5.1.18 ופסק לטובת דעבול כ-70,000 ₪, בצירוף שכר טרחת עו"ד בסך של 25,000 ₪. מדובר היה בפרסום שהסתמך בעיקר על מסמך התקשרות בין דעבול בשם קבוצת יועצים ולבין קונה מיועד של קרקע. עיקרי הפרסום היו כי דעבול היה מצוי בניגוד עניינים ברמה הכי מדהימה שיכולה להיות וכי אולי הוא מסובך בפרשת שחיתות עקב כך, עת ייצג חברת נדל"ן כמתווך, זכה עקב כך לדמי תיווך של 5 מיליון ₪ ולאחר כחצי שנה, בתוקף תפקידו כחבר ועדת תכנון ובנייה, אישר לחברה הנ"ל משהו בקרקע שהקפיץ את שווייה ב-20 מיליון ₪. בית המשפט קבע כי חלקים לא מעטים של הפרסום הנ"ל לא היו מדויקים וכי הפרסום כמכלול תיאר מצב עובדתי שונה מהותית מזה שארע בפועל. בית המשפט קבע בין היתר כי לא היה כל חשש לניגוד עניינים בהתנהלות של דעבול וזאת משייצג את הקונה בעסקה ולא את חברת הנדל"ן ומשלא הוכחו קשרים כלשהם בין דעבול לחברת הנדל"ן. עוד נקבע כי לפי מסמך ההתקשרות עצמו שהוצג בכתבה, לא ניתן היה לבסס פרסום שדמי התיווך כבר שולמו. כן נקבע כי הוכח שעסקת המקרקעין לא יצאה לפועל כלל ועל כן בניגוד לפרסום, דעבול לא קיבל דמי תיווך כלשהם, לא כל שכן 5 מיליון ₪. בית המשפט קבע כי דעבול התקשר בהסכם עם הקונה בשם מספר מתווכים/יועצים, כעולה ממסמך ההתקשרות עצמו, ולא לבדו וכי הקרקע מושא הסכם התיווך הייתה קרקע אחרת מזו אשר עניינה עלה לדיון באותה ישיבה של ועדת תכנון ובנייה, בה אמנם אושרה הגדלת זכויות לחברת הנדל"ן באותה קרקע האחרת. כן נקבע כי לא צוין בפרסום כי הגדלת הזכויות אושרה בהצבעה פה אחד, על ידי כל חברי הועדה, לרבות דעבול, כך שגם אלמלא

בית משפט השלום בתל אביב - יפו

ת"א 1681-02-18 דעבול נ' חדשות 10 בע"מ ואח'

השתתפות דעבול בישיבה, שלא היה בה ממילא משום ניגוד עניינים כאמור, ההגדלה הייתה מאושרת בכל מקרה. נקבע כי הפגם היחיד בהתנהלות דעבול הייתה אי מתן הודעה לייעוץ המשפטי של הוועדה אודות הסכם התיווך, כמתחייב מהסדר ניגוד העניינים של דעבול, אולם גם לו היה מודיע על כך, סביר להניח כי הייעוץ המשפטי לא היה מונע ממנו להשתתף בישיבה המדוברת וזאת משהסיטואציה לא העלתה חשש כלשהו לניגוד עניינים".

181. בהתאם לכך אני מורה לחדשות עשר לפרסם את האמור בסעיף 180 לעיל כלשונו. מן הראוי שהפרסום יעשה, כפי שהתובע עצמו מבקש, בתכנית שבה פרסם גליקמן את הידיעה. לפיכך, חדשות עשר תדאג לפרסם את התיקון בתכנית "שישי", המשודרת מדי יום שישי בשעה 19:45 בערוץ 13, שהוא הערוץ שלתוכו התמזג ערוץ עשר בשנת 2019 (התכנית במתכונתה דאז נקראה "שישי עם איילה חסון", אלא שחסון כבר אינה עובדת בערוץ 13). הפרסום יעשה בתכנית "שישי" הראשונה המשודרת לאחר פרסום פסק דיני זה.

הפרסום השני

182. במסגרת הפרסום השני, היינו כתבת התחקיר של קינן, הוצגו שלושה מקרים: האחד בעניין חברת מאיה תור, השני בעניין חברת י.ח. גרינברג, והשלישי בעניין תחנת דלק ברח' פלוטיצקי. כן נטען כי התובע הושעה מתפקידו כחבר הוועדה המקומית לתכנון ובנייה.

183. בנושא תחנת הדלק, כתבת התחקיר דיווחה על טענות כלפי התובע שנחקרות על ידי המשטרה, לפיהן התובע סחט יזמים תמורת הטבות. לגבי שני המקרים האחרים, של מאיה תור וי.ח. גרינברג, הכתבה מעלה סימני שאלה לגבי הימצאות התובע במצב של ניגוד עניינים ובקשר לאי דיווח שלו מראש על אפשרות לחשש כזה.

184. מכאן, שגם הפרסום השני של קינן כולל לשון הרע כלפי התובע, והשאלה שנשאלת גם כאן היא האם עומדת לנתבעות 1 ו-4 אחת מן ההגנות הקבועות בחוק.

185. הטרוניות העיקריות של התובע לגבי הפרסום השני הן כי פעילותו כלל לא חרגה מהוראות החוק, קרי הוא כלל לא היה מצוי במצב של חשש לניגוד עניינים, ובפרט, כי בניגוד לפרסום, הוא לא הושעה מתפקידו ובוודאי שלא סחט יזמים בתמורה לקבלת הטבות.

מאיה תור

186. בעניין מאיה תור, נאמר בכתבה כי לפי מסמך ההעברות שהגיע לידי חדשות עשר, בשנת 2010 ו-2011 קיבל התובע מחברת מאיה תור סכומים המגיעים לכדי 68,800 ₪, וכי בשנת 2015 וב-2017 התמודדה מאיה תור על כמה מכרזים בעיריית ראשון לציון, ואילו התובע

בית משפט השלום בתל אביב - יפו

ת"א 1681-02-18 דעבול נ' חדשות 10 בע"מ ואח'

השתתף בכמה דיונים של ועדת המכרזים בעניין מכרזים שמאיה תור התמודדה עליהם ולא ציין את הקשר שלו מן העבר לחברה זו.

187. לאחר מכן הוקרן קטע מהריאיון שערכה עמו קינן ביום 3.1.18, בו שאלה את התובע, מדוע לא מצא לנכון לגלות את הקשר שלו למאיה תור בטרם השתתפותו בישיבות בעניינה בשנים 2015 ו-2017. התובע השיב: **"זאת שאלה נכונה שאת צודקת ואם לא עשיתי את זה במקרה הזה יכול להיות ששגיתי"**. לאחר מכן במכתב של מוטי מורל מיום 8.1.18, טען מורל בשמו של התובע כי לאחר בדיקת העניין, מבחינה עובדתית ומשפטית, התובע לא שגה.

188. התובע טען בעניין זה כי לא היה כל חשש לניגוד עניינים בהתנהלותו ועל כן לא היה כל מקום לעלות סימני שאלה בהקשר זה, וזאת לנוכח הפרש השנים שבין העסקאות ולבין השתתפותו בוועדת המכרזים, וכן לנוכח העובדה שהעסקאות היו חד פעמיות ובקשר עם קרקעות מחוץ לעיר ראשון לציון.

189. הדיווח של קינן בעניין מאיה תור עולה בקנה אחד עם האמת העובדתית, למעט העובדה שקינן לא מצאה לנכון להבהיר בכתבה שהקרקעות שלגביהן תיווך התובע בשנת 2010 ו-2011, היו מחוץ לעיר ראשון לציון. בנוסף, הגם שלא צוין דבר לגבי מיקומן של הקרקעות הנ"ל, הרושם שהתקבל מהכתבה הוא כי הן ממוקמות בראשון לציון, משום שהכתבה השוותה בין עסקאות אלה לבין דיון בוועדת המכרזים של עיריית ראשון לציון במכרז שאליה ניגשה חברת מאיה תור, ובהינתן שהשאלות שהוצפו בכתבה, התמקדו בפועל של התובע כמתווך בתחום העיר ראשון לציון, בניגוד להצהרתו כי הוא משתדל שלא לעשות כן.

190. התובע העיד שהקרקעות הנ"ל היו מחוץ לעיר ראשון לציון (פרוט' 15.12.22, עמ' 20, ש' 1). עדותו אמינה עליו ולא רק שלא הובאה ראיה נוגדת בעניין זה על ידי קינן, הרי שכאשר היא נשאלה על כך, היא לא טענה אחרת והפנתה לגרסתו של התובע (פרוט' 15.12.22, עמ' 23, ש' 32).

191. בניגוד לטענת התובע בסיכומיו, בכתבה בנושא מאיה תור, כמו גם אגב בהקשר של העסקאות האחרות שצוינו בכתבה, כן צוינו המועדים, הן של קבלת הכספים והן של השתתפות בישיבות, כך שהצופה יכול היה להבין את מרחק השנים בין האירועים הנ"ל.

192. טענת התובע שלפיה בוועדות המכרזים, הגורמים המקצועיים הם אלה שמחליטים והוא כנבחר ציבור בעל תפקיד שולי, אם בכלל, לא יכולה לסייע לו. הכלל בדבר מניעת חשש לניגוד עניינים חל על נבחר הציבור, חבר המועצה, בכל תפקיד שהוא עוסק בו ברשות המקומית ולא רק בוועדה המקומית לתכנון ובנייה, ולא הוכח על ידי התובע שאין כל אפשרות שחברותו בוועדת מכרזים לא יכולה להשפיע על תוצאות הזכייה במכרז.

בית משפט השלום בתל אביב - יפו

ת"א 1681-02-18 דעבול נ' חדשות 10 בע"מ ואח'

193. לסיכום נושא הפרסום בעניין מאיה תור, שוכנעתי כי עומדת לנתבעות 1 ו-4 הגנת האמת בפרסום והגנת תום הלב.

194. העובדות שפורסמו היו נכונות והצבת סימני השאלה ביחס לקיומו של חשש לניגוד עניינים וביחס לאי חשיפת העסקאות מן העבר עם מאיה תור (חשיפה כדי לקבל חוות דעת מהייעוץ המשפטי בעירייה בעניין זה לגבי השתתפות התובע בהצבעות בעניינה של החברה הנ"ל), הייתה, על רקע העובדות שפורסמו, מוצדקת ועל כן נעשתה בתום לב.

195. ביחס לכך שלא צוין כי העסקאות היו בקשר עם קרקעות מחוץ לעיר ראשון לציון וכי מהכתבה אפשר היה להבין שכן, הגם שהיה מקום לציין זאת, סבור אני כי מדובר בפרט לוואי שאין בו פגיעה של ממש בתובע.

196. במקרה זה, שאלת ניגוד העניינים לא משתנה בצורה מהותית, גם אם הקרקעות היו מחוץ לעיר ראשון, שכן גם במצב כזה, מוטלת חובה על התובע כנבחר ציבור ליידע את הייעוץ המשפטי של העירייה על הקשר מן העבר עם אותו לקוח, שכן גם במקרה כזה עשוי להיות חשש לניגוד עניינים בהצבעה בעניינו של לקוח לשעבר ויש צורך לקבל את חוות הדעת של הייעוץ המשפטי בנושא.

197. כמובן שיייתכן מאוד שהייעוץ המשפטי היה קובע כי אין מניעה שהתובע ישתתף בהצבעה, כשהכל תלוי באופי הקשר של התובע עם מאיה תור, משך הקשר, קרבת הקשר, תקופת הקשר וכו'.

198. לפיכך, עומדת לנתבעות 1 ו-4 הגנה בעניין הפרסום על אודות מאיה תור.

י.ח. גרינברג

199. לגבי חברת י.ח. גרינברג, דווח בכתבת התחקיר כי בשנת 2012 קיבל התובע 23,400 ₪ מחברה זו, אשר באותה תקופה קידמה בעיר ראשון לציון פרויקט תמ"א 38 וכי בשנת 2014 לא השתתף התובע בדיון של ועדת משנה לתכנון ורישוי שעסקה באותו פרויקט, אולם בשנת 2015 כן השתתף התובע בדיון של אותה וועדה, שבה הוא חבר, ביחס לאותה חברה והוא אף הצביע בעד אישור הבקשה.

200. הדיווח הנ"ל היה דיווח שתאם לאמת העובדתית. מאחר שמדובר בקרקע בתחום העיר ראשון לציון, היה מחויב התובע להודיע על כך לייעוץ המשפטי עוד בסמוך לאחר שהחל לטפל בה ואין חולק כי הוא לא עשה כן.

בית משפט השלום בתל אביב - יפו

ת"א 1681-02-18 דעבול נ' חדשות 10 בע"מ ואח'

201. התובע מלין על כך שהכתבה לא ציטטה את דברי עו"ד בלס, שלטענת התובע אמר כי אם העסקה של נבחר הציבור הייתה אמיתית, קרי הוא נתן תמורה במסגרתה, כי אז אין מצב של ניגוד עניינים.

202. אלא שלא זה מה שאמר עו"ד בלס. בלס לא אמר שאם נבחר ציבור מבצע עסקה אמיתית, בה הוא נותן תמורה, לא עומדת על הפרק שאלה של ניגוד עניינים, אם בהמשך הדרך נבחר הציבור מתוקף תפקידו עשוי להצביע בעניין שנוגע ללקוח לשעבר שלו. בלס אמר שבמקרה של עסקה אמיתית, אין עניין של "שלח לחמד", קרי להבנתי, כוונתו של עו"ד בלס, הייתה לניסיון למתן שוחד.

203. התובע כאמור לא הודיע על הטיפול שלו בקרקע של י.ח. גרינברג וכך גם עולה ממכתב המשנה ליועצת המשפטית של הוועדה מיום 10.1.18 (נספח 5 לכתב התביעה). במכתב זה צוין כי ליעוץ המשפטי בעירייה כלל לא היה ידוע כי התובע עוסק בתיווך במקרקעין בשטחי העיר.

204. מכאן, שגם ביחס לפרסום זה, זוכות הנתבעות 1 ו-4 להגנת האמת בפרסום וכן להגנת תום הלב ביחס להצבת סימן השאלה, האם פעל התובע כנדרש, במקרה זה, בהקשר של ניגוד עניינים.

תחנת הדלק

205. העניין השלישי שעליו דווח בכתבה הוא בקשר עם עסקת מכירת תחנת הדלק ברח' פלוטיצקי בעיר וסחיטה לכאורה, מצד התובע, את הקונה לצרכי קבלת דמי תיווך.

206. עניין זה קיבל ביטוי בכתבה בשלושה מקומות שונים.

207. האחד, בדברי המגישה תמר איש-שלום, לפני הקרנת כתבת התחקיר של קינן. איש-שלום אמרה שבמסגרת חקירת פרשת שחיתות בעיר ראשון לציון, הידועה כ-"תיק ביטן", ראש העיר דב צור צפוי לשוב לתפקידו תחת מגבלות לפי סיכום עם המשטרה, וכי במסגרת החקירה סיפק איש העסקים גם מידע על ניסיונות לכאורה של התובע, יו"ר האופוזיציה בעיר, לסחוט יזמים הפועלים בעיר בתמורה להטבות, וכי תחקיר חדשות עשר מעלה שאלות סביב דעבול, שקיבל בעצמו כספים מחברות וישב בדיונים בעניין.

208. המקום השני בו הנושא הוזכר בכתבה, הוא בעת שקינן ציינה כי מסמך העברות הכספים מראה כי התובע קיבל מהקונה של תחנת דלק דמי תיווך בסך של 252,720 ₪, וכי לפי תצהיר חתום שניתן לטובת הליך משפטי, מי שניהל את המו"מ בקשר לעסקה הנ"ל היה איש עסקים העומד במרכז פרשת השחיתות בעיר, שבה גם חשוד ח"כ דוד ביטן.

בית משפט השלום בתל אביב - יפו

ת"א 1681-02-18 דעבול נ' חדשות 10 בע"מ ואח'

209. קינן ציינה כי, לכאורה, העסקה התנהלה ללא בעיות והתחנה נמכרה, אלא שאז לפי אותו תצהיר, איש העסקים ביקש מהקונים להיפגש עם התובע, שטען כי מגיעה לו עמלת תיווך בגין העסקה. בשלב זה הושמעה בכתבה הקלטה של אדם שקולו מוסווה, האומר שאסור היה לתובע כחבר מועצה להתעסק בעסקאות בתוך האזור של העיר ראשון לציון וכי הוא קיבל הרבה כסף.

210. משם המשיכה קינן וציינה כי א' שניהל מו"מ מטעם הקונה, טוען בתצהיר כי התובע איים כי אם לא ישולמו לו דמי התיווך, הוא ידאג לסגור את תחנת הדלק, כשהוא מתרברב כי בכוחו כחבר מועצה לעשות כל שבדעתו בעיר.

211. המקום האחרון שבו הוזכר נושא זה הוא לקראת סוף הכתבה, עת ציינה קינן שהיום הגיעו עורכי דינו של דב צור להסכם עם המשטרה בדבר חזרתו של צור לתפקידו תחת מגבלות, וכי גם המידע שסיפק איש העסקים למשטרה על אודות ניסיונות של דעבול לסחוט יזמים וקבלנים בעיר תמורת הטבות, נבדק בימים אלה על ידי המשטרה.

212. הנתבעים טענו כי עומדת להם הגנת סעיף 13 לחוק, בלי לפרט לאיזה תת סעיף הם מתכוונים, אולם יש להניח שמדובר בסעיף 13(7) לחוק הקובע כי "לא ישמש עילה למשפט פלילי או אזרחי – (7) דין וחשבון נכון והוגן על מה שנאמר או אירע כאמור בפסקאות (5) או (6) בישיבה פומבית, ובלבד שהפרסום לא נאסר לפי סעיף 21", כאשר סעיף 13(5) קובע כי: "פרסום על ידי שופט, חבר של בית דין דתי, בורר, או אדם אחר בעל סמכות שיפוטית או מעין-שיפוטית על פי דין, שנעשה תוך כדי דיון בפניהם, או בהחלטתם, או פרסום על ידי בעל דין, בא כוחו של בעל דין או עד, שנעשה תוך כדי דיון כאמור".

213. בכתבה הגדירה קינן את התצהיר כ- "תצהיר חתום שנכתב לטובת הליך משפטי". לדידי ניסוח מסוג זה מביא את הצופה הסביר להבין שמדובר בהליך משפטי קיים, אולם כפי שעלה מעדותה של קינן, לא היה הליך משפטי בעת שניתן התצהיר וגם לא נפתח כזה לאחר שהוא נכתב.

214. מחקירתה הנגדית של קינן (פרוט' 15.12.22, עמ' 26, ש' 19 ועד עמ' 27 ש' 11), לא ברור האם היא סברה, לפני ובעת פרסום הכתבה, שהתצהיר לא ניתן במסגרת הליך משפטי קיים או לטובת הליך משפטי שיוגש בעתיד, שכן בעדותה נאמרו דברים שאינם מתיישבים האחד עם האחר.

215. בסעיף 23 לתצהירה, כתבה קינן: "בתצהיר המשפטי שהוכן עבור הליך משפטי". בחקירתה, בעמ' 26 ש' 21-22, היא אמרה בצורה הכי ברורה, שממנה משתמע כי התצהיר

בית משפט השלום בתל אביב - יפו

ת"א 1681-02-18 דעבול נ' חדשות 10 בע"מ ואח'

ניתן במסגרת הליך משפטי קיים - "הצגנו בכתבה בצורה ברורה שאנו מביאים דברים מתוך הליך משפטי".

216. בעדותה (שורות 26 ו-27) אמרה קינן: "קיבלתי אותו וערכתי מספר שיחות טלפון עם גורמים שקשורים באותו תצהיר חתום לצורך הליך משפטי". לאחר מכן, אמרה (בעמ' 27 ש' 4) בתשובה לשאלה האם ידעה כל הזמן שאין הליך משפטי "לא ידעתי כל הזמן"; בעמ' 4 ש' 7 ו-8 אמרה "בזמן שידור הכתבה ידענו שזה תצהיר שהוכן לקראת הליך משפטי", ובש' 10 אמרה שרק לאחר שהכתבה פורסמה, ידעה שאין הליך משפטי.

217. אוסיף כי בתצהיר עצמו, אין זכר להליך המשפטי שבמסגרתו הוא כביכול ניתן, למרות שבדרך כלל מקובל לציין זאת בגוף התצהיר, וגם אין בתצהיר סממנים או אינדיקציות אחרים לכך שהתצהיר ניתן במסגרת הליך משפטי. לפיכך, נשאלת השאלה, האם הנתבעות 1 ו-4 לא הבחינו בכך גם.

218. יתרה מכך, משעה שקינן אישרה כי ערכה מספר שיחות טלפון עם גורמים הקשורים בתצהיר, הדעת נותנת כי שאלה וקיבלה תשובה ברורה, האם מדובר בתצהיר שכבר הוגש במסגרת הליך משפטי קיים, אם לאו.

219. כך או אחרת, משהתברר כי התצהיר לא ניתן במסגרת הליך משפטי קיים, ברור שאין תחולה לסעיף 13(7) לחוק.

220. כעת נשאלת השאלה, האם הנתבעות 1 ו-4 זוכות להגנת האמת בפרסום לפי סעיף 14 לחוק ביחס להבאת הדברים מתוך אותו תצהיר, גם אם לא ניתן במסגרת הליך משפטי קיים. אותה השאלה נשאלת גם ביחס לדברי המגישה תמר איש שלום, רגע לפני שידור הכתבה ולדברי קינן לקראת סיומה של הכתבה, בדבר מידע שסיפק איש העסקים למשטרה במסגרת החקירה של פרשת "תיק ביטן", על אודות ניסיונות של התובע לסחוט יזמים בעיר תמורת הטבות ועל אודות בדיקת המשטרה בעניין זה.

221. ככלל, דיווח עיתונאי בדבר בדיקת משטרה ובדבר מידע שנמסר למשטרה שבעטיו נפתחה בדיקה כזו, הוא לגיטימי כמובן, כל עוד אין צו איסור פרסום ביחס אליו וכל עוד הוא עומד בתנאי סעיף 14 לחוק.

222. לדידי, ברור מהכתבה שאותו חשד לסחיתת יזמים תמורת הטבות, שאוזכר בפתח ולקראת סיום הכתבה, עניינו בדיוק באותם הדברים המוזכרים בתצהיר הנזכר בכתבה.

223. התובע לא טען בתצהירו שאין אמת בפרסום שלפיו איש העסקים העביר את המידע הנ"ל למשטרה. יתרה מכך, מהאמור בסעיפים 5 עד 7 לתצהירו, נדמה שהתובע עצמו טען או רמז,

בית משפט השלום בתל אביב - יפו

ת"א 1681-02-18 דעבול נ' חדשות 10 בע"מ ואח'

ברמז עבה ביותר, כי לנוכח סמיכות הזמנים של פרסום הכתבות של הנתבעים לגילויי פרשת השחיתות בעיריית ראשון לציון, כשהתובע נאבק בזמנו בשחיתויות בעיר ונחשב כמי שתרם לחשיפת הפרשה, מי שככל הנראה יזם וסיפק לנתבעים את המידע על אודותיו, אשר שימש לפרסומים מושא התביעה, הם ככל הנראה ראש העיר דב צור ו-"חבריו" או "מקורביו", עליהם נמנה איש העסקים.

224. כל שטען התובע בתצהירו בהקשר זה, הוא כי אין אמת בטענה שהוא סחט יזמים (ראה סעיף 25 לתצהירו, שהוא הסעיף היחיד שבו התייחס התובע לנושא תחנת הדלק וטענת הסחיטה שנטענה כלפיו), אולם לא טען כי אין אמת בכך שאיש העסקים העביר מידע כזה למשטרה עליו.

225. מכאן עולה כי הדיווח בכתבה על כך שאיש העסקים העביר מידע למשטרה, בדבר סחיטה של יזמים מצד התובע לקבלת דמי תיווך, מידע אשר התייחס לאותם הפרטים שהופיעו באותו תצהיר, היה דיווח שתאם את האמת. כלומר, כי כך אכן פעל איש העסקים, בלי שהובעה דעה בכתבה ביחס לאמיתות הטענות.

226. לפיכך, ומשגם היה עניין ציבורי בפרסום זה, בהינתן שהתובע הוא נבחר ציבור, ובהינתן שנפתחה בדיקת משטרה בעניינו, זוכות הנתבעות 1 ו-4 להגנה בגין חלק זה של הפרסום מכוח סעיף 14 לחוק.

227. לא נעלמה מעיני העובדה שהכתבה הציגה מצג שלפיו התצהיר ניתן בהליך משפטי קיים, בעוד שלא כך היה, אלא שעניין זה הוא בגדר פרט לוואי שאין בו פגיעה של ממש בתובע.

228. בהתחשב במכלול הפרסום כולו, שעיקרו כי איש העסקים העביר את המידע המדובר למשטרה ושהיא בודקת אותו, השאלה, האם אותו התצהיר, שתוכנו מהווה את אותו המידע שאיש העסקים העביר, ניתן בהליך משפטי קיים או מחוץ להליך משפטי, אינה משמעותית עד כדי כך שלא תיחשב כפרט לוואי, שכן התובע לא היה מוצג בצורה שלילית פחות באופן משמעותי, לו היה מדובר שמדובר בתצהיר "סתם", כלומר שניתן מחוץ להליך משפטי, לעומת שדווח כי מדובר בתצהיר שניתן בהליך משפטי וזאת גם אם תצהיר "סתם" לא כפוף לחקירה נגדית ולביקורת שיפוטית, בניגוד לתצהיר שניתן במסגרת הליך משפטי קיים.

229. עיקר העניין אשר פוגע בשמו הטוב של התובע הוא העובדה שאיש העסקים העביר מידע, כפי שפורט באותו תצהיר למשטרה, ובעיקר שהמשטרה החליטה לבדוק את הנושא ולא, האם התצהיר הוגש בהליך משפטי או ניתן מחוץ להליך כזה, שהוא עניין שיש לראותו, בנסיבות, כעניין לא משמעותי.

בית משפט השלום בתל אביב - יפו

ת"א 1681-02-18 דעבול נ' חדשות 10 בע"מ ואח'

230. עניין נוסף שיש לציין הוא, כי בדיווח של קינן, אפשר היה להבין בבירור כי מי שעומד מאחורי הפניה למשטרה בנושא התנהלות התובע בעניין אותה עסקה של תחנת הדלק, הוא אותו איש עסקים, אשר הוא עצמו, לפי הכתבה, נחקר במסגרת פרשת השחיתות בעיר, אשר התובע כאמור היה לו כנראה יד בחשיפתה. פרט זה הוא חשוב בעיניי, כדי שהצופה בכתבה יוכל לשקול את המניע האפשרי של מי שמסר את המידע לחדשות עשר לגבי התובע.

231. ויודגש – בדומה לבדיקת המשטרה בעניין התנהלות התובע לפי הדיווח של גליקמן, גם כאן, בדיקת המשטרה לא מצאה דבר ולא הוגש נגד התובע כתב אישום כלשהו.

232. סיכומו של דבר – גם ביחס לפרסום אודות תחנת הדלק, מצאתי, אפוא, כי עומדת לנתבעות 1 ו-4 הגנת האמת בפרסום.

הפרסום בדבר השעית התובע מחברותו בוועדה המקומית לתכנון ובנייה

233. לבסוף, התובע מלין על דבריה של קינן בכתבה, לפיהם בימים אלה מושעה התובע מתפקידו כחבר ועדת התכנון והבניה בעיר וכי הצעד החריג הזה ננקט על פי העירייה, אחרי הפרסום של גליקמן בחדשות 10, על כך שהתובע היה מעורב בעסקת נדל"ן נוספת בעיר, למרות שהצהיר גם לפני העירייה, כי הוא עוסק בתיווך לרוב מחוץ לראשון לציון.

234. הטרוניה של התובע כאן היא על כך שנקבע שהתובע הושעה, בעוד שהתובע טוען כי לא כך פני הדברים.

235. גם כאן עומדת לנתבעות 1 ו-4 הגנת האמת בפרסום.

236. ראשית, בתגובתו של התובע לכתבה, אשר הוקראה בסוף השידור וגם הופיעה על המרקע, הוא עצמו עשה שימוש במילה "הושעה" ועל כן לא ברור כיצד היום הוא טוען אחרת (להלן דברי התובע עצמו, שהוקראו כחלק מתגובתו לכתבה (ההדגשה שלי): "**דעבול אינו מתווך בעסקאות בראשון לציון הדורשות אישורים של ועדת התכנון והבנייה וגם העסקה שבעקבותיה הושעה לא יצאה לפועל ולא הייתה קשורה לוועדת התכנון ובנייה**".

237. גם לגופו של עניין, העובדה שהמשנה ליועמ"ש לוועדה המקומית לתכנון ובנייה, במכתבה מיום 18.1.18, ציינה כי התובע לא הושעה, לא יכולה לסייע לתובע, שכן באותה נשימה ציינה הנ"ל כי התובע "התבקש" להימנע מלהשתתף בדיוני הוועדות עד לסיום הבדיקה בעניינו.

238. איני רואה הבדל גדול, אם בכלל, בין השימוש בכתבה בביטוי "השעיה" ולבין תיאור העניין כ"בקשה" ממנו להימנע מלהשתתף בוועדות עד סיום הבדיקה, שכן ברור הדבר שלא היה מדובר בבקשה אמיתית, קרי בקשה שהמילוי שלה תלוי באמת ובתמים בתובע, אלא בהטלת איסור על התובע.

בית משפט השלום בתל אביב - יפו

ת"א 1681-02-18 דעבול נ' חדשות 10 בע"מ ואח'

239. השימוש במילה "בקשה", לא הייתה אפוא אלא דרך מנומסת יותר להודיע לתובע שנאסר עליו להשתתף בישיבות הוועדה, כשמהותית ברור כי מדובר בהשעיה, שכן המשמעות של המילה "השעיה" לפי כל מילון אפשרי, הנה הפסקת פעילות זמנית.

240. גם אם אין לראות בביטוי "השעיה", ביטוי שווה ערך לחלוטין לאופן שבו תואר העניין במכתב המשנה ליועצת המשפטית של הוועדה, מדובר לכל היותר בפרט לוואי שאין בו פגיעה של ממש, שכן כאמור, לא הייתה זו באמת "בקשה", אלא הלכה למעשה נאסר על התובע לכהן בתפקידו עד לתום הבירור ואין הבדל גדול, אם בכלל, בין תיאור הדבר כהשעיה ולבין תיאורה כהטלת איסור על התובע להשתתף זמנית בישיבות הוועדה.

241. לפיכך, כאמור, לנתבעות 1 ו-4 עומדת הגנת האמת בפרסום גם בהקשר זה.

242. משמעות הדבר כי התביעה ביחס לפרסום של קינן נדחית.

סוף דבר

243. אשר על כן, התביעה בנוגע לפרסום של גליקמן מתקבלת בגדרי המפורט לעיל בפסק הדין. התביעה בנוגע לפרסום של קינן נדחית.

244. הנתבעים 1 – 3 ישלמו, אפוא, לתובע 69,544 ₪ בצירוף הפרשי הצמדה וריבית כדין, מיום הגשת התביעה ועד התשלום בפועל. הנתבעת 1 תבצע פרסום מתקן כמפורט בסעיפים 180 ו-181 לפסק הדין.

245. כמו כן, משיוצגו כל הנתבעים יחד על ידי בא כוח אחד ומשהתקבלה התביעה באופן חלקי, יש לזכות את התובע בתשלום שכר טרחת עו"ד חלקי.

246. בהתאם לכך ישלמו הנתבעים 1 – 3 לתובע בגין קבלת התביעה בקשר לפרסום של גליקמן, שכר טרחות עו"ד בסך של 25,000 ₪ (הכולל סכום השווה למע"מ לפי תקנה 153(ב)), וזאת בהתחשב מחד גיסא בגובה הסכום שנפסק ומאידך גיסא במשך ההתדיינות, שלא היה קצר, בהיקף ההליכים שהיה רב יחסית, בפרט מבחינת כמות הדיונים, וכן בהתחשב בתוצאה ובחשיבות העניין שעמד לדיון עבור התובע.

247. כמו כן ישלמו הנתבעים 1 – 3 לתובע 14.5% מסכומי האגרות וזאת לפי החלקי היחסי של הסכום שנפסק מתוך הסכום שנתבע. לסכומי האגרות יתווספו הפרשי הצמדה וריבית כדין מיום תשלום האגרות לגזברות ועד התשלום בפועל לתובע.

248. כל הסכומים שנפסקו ישולמו תוך 30 יום מהיום.

בית משפט השלום בתל אביב - יפו

ת"א 1681-02-18 דעבול נ' חדשות 10 בע"מ ואח'

ניתן היום, א' סיוון תשפ"ג, 21 מאי 2023.

יאיר דלוגין, שופט

